உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக்கோவையும்,

பெரியநாயகியம்மன் பதிகமும்,

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடுதூதும்.

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் சுபாரத்தின சுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஈசூர்-சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

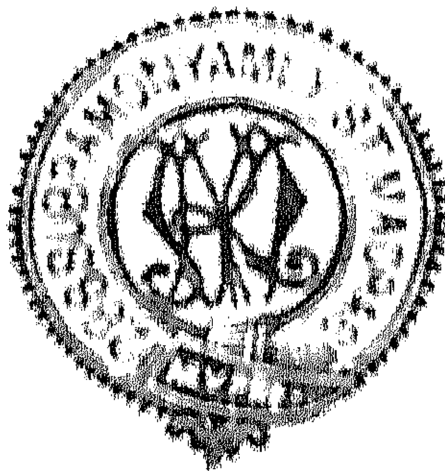
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

பி. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிசெய்வித்து

பிரதிக்கினைக்க,

சென்னை:

இரண்டாம் பதிப்பு.

மனோன்மணிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898

உ

சிவமயம்

கருத்து.

முக்கியகவனிப்பு:—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாத்திரக்கோவைகளைப் பரிசோதிக்குமளவில், யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையாலும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறுசந்தேகங்கொண்டு மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ! எனவெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும் அடியேன் சிரசாஷ்டாங்கமாக இக் குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவைகட்கு மூலஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கில் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பல நிருபமெழுதியும் பதில் சரிவரக்கிடைக்காமல் பிறகு ஒருவாறு துணிந்து, "அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்" என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக்கைக்கொண்டு, முன்னரச்சிட்டபிரதிகளை வெகுவாய்ப் பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரக்கோவையை யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகி யம்மன்பேரில் ஷை ஸ்ரீ-குமாரதேவர் அருளிச்செய்த பதிகமுஞ் சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்கக் கடிதத்திலச்சிட்டுமுகிவுபெற்றிருக்கின்றன:—வேண்டுவோர்கள் சென்னை மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவனாகிய அடியேனிடத்திலும், சென்னை, "மதராஸ் ரிப்பன்" அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சை-இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரம், மேற்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும் அடியேன் புத்தகஷாப்பிலும், கும்பகோணம், பெரியகடைவீதியில் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மயிலை-அருணகிரிமுதலியார் புத்தகஷாப்பிலிருக்கும் காரியம்நாராயணப்பிள்ளையிடத்திலும் அடியிற்கண்ட விகிதப்படி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

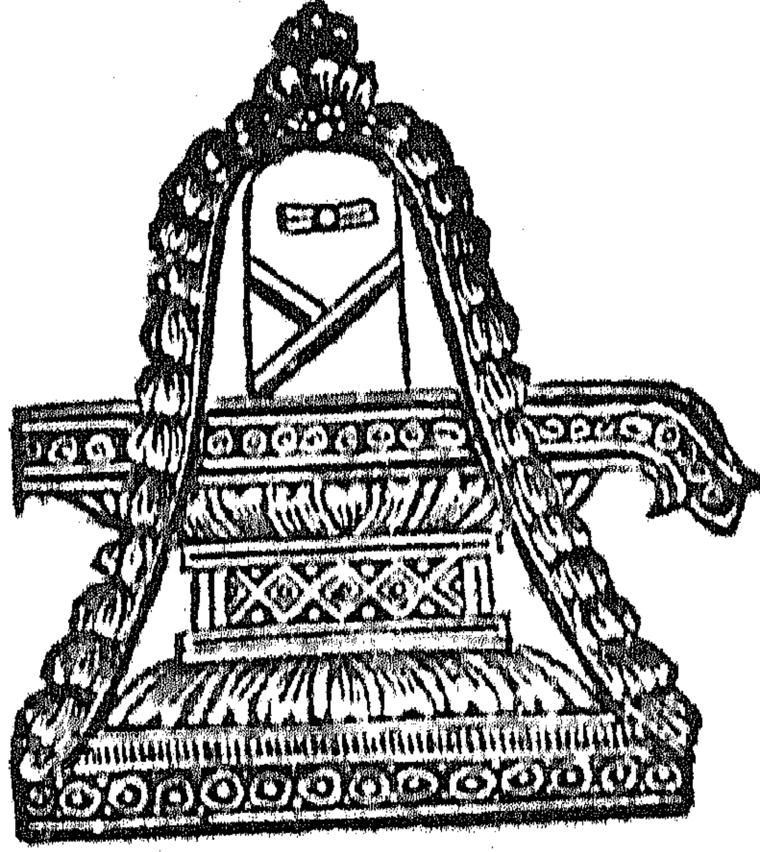
ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு	-	அணா - அ	0
கலிகோ(டை புல்பவுண்டு) புத்தகம் க-க்கு		அணா - க0	0

கோ. மா. ரு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதீனவரலாறு.

துறையூர் - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்,

சிதம்பரசுவாமிகள்,

செட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்ச்சுவாமிகள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
௧	மகாராஜாதுறவு	௧௧௭	௧
௨	சுத்தசாதகம்	௯௫	௩௧
௩	விஞ்ஞானசாரம்	௯௮	௫௧
௪	அத்துவிதவுண்மை	௧௦௧	௭௦
௫	பிரமாநுபூதிவிளக்கம்	௧௦௨	௮௯
௬	ஞானவம்மானை	௧௦௦	௯௮
௭	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை	—	௧௦௨
௮	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை	—	௧௦௪
௯	சகசநிட்டை	௧௧	௧௦௮
௧௦	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை	—	௧௧௦
௧௧	பிரமசித்தியகவல்	—	௧௧௪
௧௨	சிவதரிசனஅகவல்	—	௧௨௨
௧௩	ஆகமநெறியகவல்	—	௧௨௭
௧௪	வேதநெறியகவல்	—	௧௩௦
௧௫	பிரமாநுபவஅகவல்	—	௧௩௩
௧௬	சிவசமரசவாதஅகவல்	—	௧௩௭
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்	௧௦	௧௪௧

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி ? இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவிரப க்குவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள பதினெண்குறியும் உண்டாயிருக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை மது எருதுக்குப்புல்லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங்கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப,மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச்சிரசாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கைமேற்பூட்டியிழுக்க, கை யறுபட்டமாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்; இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணுறக்கண்டமேற்படிபள்ளர்கள் நீர் ஆரையா?என்று கேட்க, நான் பொம்மபுரிசாந்தலிங்க சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து,இவர் அரசனைப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக்கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க அச்சுமைபொருமல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள் மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவைத்தபள்ளன் இவர் சேதி முழுதும் கையேட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர் கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரி

வித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பிரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே சட்டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம் போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமதமென்றகேட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கறையுத்தம் இழுக்கின்றதே ! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத்தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் கைவைத்தியங்கொண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்குவந்து சேர்ந்து, சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா ? நீ விருத்தாசலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள. அங்ஙனே கல்பித

ன்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிறவழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமானகாட்டில் இவர்நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரே ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண்டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா? நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால் கால்வலைகளுமுடயிருக்கின்றன, உனக்குவேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் நீக்கலாமென்று உபசரித்துத் தண்ணீர்கொடுக்க: இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவர்த்திசெய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கரையிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நிழலில் நடந்துவந்த ஆயாசந்தீரச்சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிராணக்கு நித்திரையாயிலெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசமயம் பெரியநாயகியாரிந்து தனதபிஷேகத்திற்குச் சுவர்ணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு பிராமணஸ்திரீயைப்போல அவ்விடத்தில் வந்து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேலிவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்விழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா? என்று கேட்க, அப்பா? குமாரதேவா? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்திலேயே குமாரனாயிருப்பாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினள். பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர், அம்மா! உன் கிருபைக்கு அடிமை யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! என்று பலவாறு ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றென வெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழிறங்கி பிரா

மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க; இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க; நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல; நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த காரிய மென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்தி செய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே சுரபாத்திரஞ்செய்து கொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பி யானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும் உண்மை யாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்கு நாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர் நாள், அவன் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமி? அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர்திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சந்நி தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங்கட்டிவையென்று கட்ட ளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண் டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மே லேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குந் தெரிவிக்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தக்கல் லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியே செய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகு மென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற்

செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய முதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக்காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சி காய்ச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருத கிருத்தியனானான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு வாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர் கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்த மச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவருகையில் ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா! நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமி? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கையில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு யாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினேஸ்வரர் முன்னே போய் இரண்டு கண்களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கே

நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியே போய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றோன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்ஸவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவமருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகட வார்த்தையை ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப்பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம் நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்டது: பிறகு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்ம்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடைய

வருதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியிருேல், சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம்நடக்கும்படிஅனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும்! இது யாராலுற்ற இடரு! அந்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலேயில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்துஅவரைக்கண்டுவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமி? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெருமானைப் பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளானல் இரதம்நடக்க, மருளானல் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தாசலம்வந்து அவ்வாசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலேயில், பிரதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணி வைனுய்த்தனதுநாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவ

ளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் நீ யார்? என்றுவினவ; சுவாமி? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால் பயந்துவந்தேனென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்றால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி? தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின் மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளிசந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமது திருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாத்திரத்தில், அம்மாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ் செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளி யிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்றுவினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத்தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சற்றே திருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒரு கண்மாத்திரந்தெரிய அநுக்கிரகஞ்செய்வோமென்னலும்,

அம்மாந்திரீகனுமப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடைய தேசத்திற்குப் போயினான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷையினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரையடைந்து நாடோறுந் தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள்பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்திலவைத்து வித்தியாப்பியாசஞ்செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பிவீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஏர்வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்தியமிருந்தபோதிலும், இத்தச்சந்திதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன்கூறுதமயங்கிநின்றுசற்றேறதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமீ? அடிமையைமன்னித்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது பின்னைச் சாயைபோற்றொடர்ந்து காளுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும், ஸ்ரீ-குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டு நடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற, தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமைய மெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார்: இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா ? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார் ? என்று வினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை எனைழைத்துவந்தாய் ? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார் ; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி ? இந்தச்சைவன் மிகுந்தவல்லவனுயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும் ; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்துவிட்டார் ; இப்படி இரண்

நாள்கழித்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை அழைத்துநீ உன்னிருப்பிடம்போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செய்கிறதென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரது பேரில்வந்து அப்பா? குமாரதேவா நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அம்மா? அடியேனாற்சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவிலிருந்து சொல்லிமுடிக்கிறோமென்றநுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடசமகாசாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனேகமகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணநிஷ்டையையடைந்து சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய பேட்டை - சிதம்பரசுவாமிகள்

ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சுவாமி? தேவரீர் பரிபூரணமான பின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமதுபெயரிருக்கவேண்டுமாவென்று அகண்டபரிபூரணசாக்ஷாத்காரசொரூபவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி - சிதம்பர சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார்கட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ்செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணநிலையை யடைந்தருளினார்.

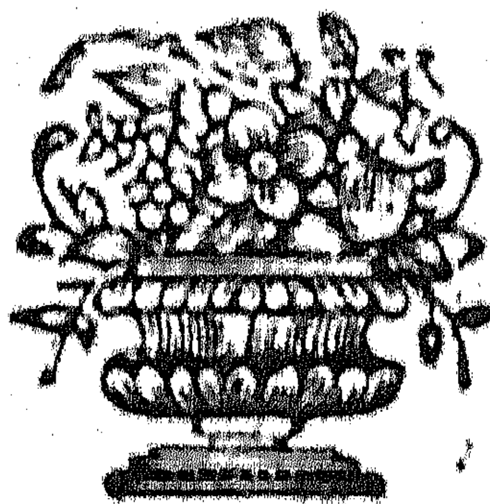
ஸ்ரீ-குமாரதேவர்சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடுதூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சும்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாரிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திருந்தோன்
தூவாய்த்தலைசங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த (௧)

மார்பகத்தோனாகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்பெருத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரோர்பெருத்த (௨)

மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுநாகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி (௩)

யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
ஒருவேயருளே சிவமே-பொருளேயென் (௪)

றேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
காத்துநிசெய்பேரு நயந்தருளி-சீர்த்தனென (௫)

வந்தபிரானையென் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய் (௬)

யன்பர்க்கெளியா னதிகரோயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க (எ)

மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன்றாணுக்கடலே தாழியா-வந்தரர்தம் (அ)

வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் (கூ)

திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு (க0)

மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சிந்தன்-மாகசுர (கக)

ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமரருங் (கஉ)

கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு (கங)

பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த (கச)

கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிவிலைபெற்றமுதுகிரியா-னீடிக் (கரு)

குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த (கசா)

வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகாரிய (கஎ)

முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங்-கொல்லை (கஅ)

தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக (கசு)

ளேரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தகும்பரவர்-நேரும் (௨௦)

வலைமலையெலாந் துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய (௨௧)

மாழமொடுநீள மளந்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து-சூழ்குமவர் (௨௨)

தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு (௨௩)

வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேசூழ்க
நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய (௨௪)

மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தருநாடன்-மொய்த்து (௨௫)

வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான ஊரான்-விரும்பியமெய்ப் (௨௬)

பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபொ மாலையான்-முத்திபெற (௨௭)

வோரறிவுகாணுமிடந் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சிரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னோர்மருவு (௨௮)

பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத (௨௯)

விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறந்த லாசையறற்-றச்சமதா (௩௦)

கோடாகவேர்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்சண் மிகவிழித்துச்-சேடா (௩௧)

ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந் ()

தத்துவசாலங்களென்றுஞ் சாற்றுங்களைமுண்ட
சத்தமெனுஞ்சிர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த (௧௩)

கருமவீக்கூட்டங் கடியாதுவீசுங்
தருமமாகல்வா றயங்க-வொருமையிலா (௧௪)

வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் (௧௫)

போகமுனிக்குயிரின் போதமழித்துந்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-முகமுடன் (௧௬)

வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் (௧௭)

சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமரசோன்-மாமர்செறி (௧௮)

கஞ்சனும்வேறுங் கடுங்கூற்றுந் தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான்-விஞ்சியபே (௧௯)

ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமாரதேவனென்னு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் (௨௦)

சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-நிதமறி (௨௧)

ருள்ளிருந்தஞானம் புறவுமுகித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்த மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (௨௨)

காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனை
யாமவனைவெல்வதற்கே தாமென்று-தோமறுசீ (௨௩)

ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமெய்யுறுப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை (௨௪)

கொல்வார்மருந்தற்றேய்ந்துக் கூறைகொளுமாறவிழ்த்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-செல்லசெக்கர் (௨௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதாமுழகான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் (௬௬)

கச்சைகட்டிநற்போ கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் (௬௭)

பிரிந்தவெனக்காட்டுமொரு பெற்றியோற்றோன்றும்
விரிந்தசடையின்றாழ விட்டு-இருந்து (௬௮)

மூயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கந்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயனார் (௬௯)

மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமந்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த (௭௦)

நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சுங் (௭௧)

குருபரனைக் குமாரதேவன்பால்
திருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம (௭௨)

முன்னவெலாஞ்சுத்தித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தென்னியபேரின்பவெள்ளத் தேங்கியே-யின்னவிலா ()

தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல (௭௪)

விடையன்பாற்கும்ப மிருந்தெனவிதாங்கித்
தொடருமலக்குட்டி யுடன்றோய்தை-புடையெடுத்துக் ()

கம்பாந்துண்டாடி கைக்கொளிறுமைச்செங்கனிக்
கும்பமிசைநெஞ்சவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான் ()

றாளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குமிப்போனடிக்கு
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் (௭௭)

தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சகசொரூப (௭௮)

மொன்றென்றேசொன்ன லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற (௫௯)

வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் (௬0)

பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் (௬௧)

கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
லீனமில்பொய்யாத்தோற்ற மென்றிசைப்ப-வான (௬௨)

பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழூமியே (௬௩)

நானுவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானுதபொன்மண்ணி லாபரண-நானு (௬௪)

கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா (௬௫)

னொருவன்றொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே (௬௬)

விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை (௬௭)

பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாந்
துப்புடைநானுவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக்

காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றாப்பொய்யாகு-மேய்ந்த (௬௯)

விவற்றுள்விவகார மெய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நவிற்றுதல்போ (௭0)

லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் (௭௧)

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்கநினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப (௭௨)

வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென் (௭௩)

றன்றாதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
மூன்றாம்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்றா (௭௪)

வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர் (௭௫)

மெய்யொன்றேயாகு மினிருமுளத்துருவ
னையாவுருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா (௭௬)

னுன்னினைவுதீதென்றே யூகத்தாறோக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா - ணந்நினைவு (௭௭)

கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப் - பீடுபெறத் (௭௮)

தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா (௭௯)

லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே (௮௦)

மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங் - குதிரைகரி (௮௧)

தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத் (௮௨)

துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளபடண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற் - சொற்ற ( )

பெயருருவமானவெல்லாம் பேறாதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு - மியல்பாங் (௮௪)

கடலிற் றிரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய் - இடமுறுமெய் (௮௫)

யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை - தாவியெழு (௮௬)

மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளுமுருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன் - றக்க (௮௭)

நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற் - றொகைக்கரிதாய்க் (௮௮)

காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு
மாணுறுசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம் - மாணு (௮௯)

இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றோன்றும்வே றில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்

தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந் ( )

தானேயுளதுநுறும் றங்குமுருநாம
மாறுசுகம்போ லணுகியிடு - நானேது (௯௨)

வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்கால் - தேறிற் (௯௩)

பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப - வருளொன்று ( )

நெஞ்சடையாவென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு - மெஞ்சலிலா (௯௫)

தெம்மருங்குஞ்சூழ்தரவ வின்னியங்களோசையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட - மெய்ம்மைதரு (௯௬)

மேரார்பரியுரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான் - சூரான் (௯௭)

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா - னடியார் (௯௮)

பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா - னுவக்கு (௯௯)

முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா - னதிக (௧௦௦)

கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராதகண்ணளியான் வந்தா - னவியாத (௧௦௧)

ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான் - றேனனைய (௧௦௨)

நந்துமாதேவனொடு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச் - சொற்பிரமன் ()

முன்றோரனமாய் முடிகாணவீண்டிரண்டே
ழுன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல் - பொன்னோர்

கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனை
தவரில்லையில்லையென்று சாற்று - மூவமையா (௧௦௫)

வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கணோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா - யேனு (௧௦௬)

மெனாதுகளங்குமுந்தி றொன்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ - லினமருவு (௧௦௭)

முக்குடைபிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றே
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று - மொய்த்து (௧௦௮)

காத்தாலழைப்பதுபோற் காளூர்கொடிக
ளூதைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க - வுரைப்பரிய ()

மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே - செய்ய (௧௧௦)

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே - நிறைய (ககக)

மதியேசெழும்பாகே வானமுதேதேனேரா
நிதியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே - கதியேயெந் (ககஉ)

தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
தீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே - யோதுட் (ககங)

டிமிரதிவாகரனே செய்யமுகுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித - தமிழ்தெரிந்த (ககச)

வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி - லந்தணரி (ககரு)

மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறி - ஞானந் (ககசா)

தவங்கள்சிறப்பத் தருதுமாதேவை
யுவந்துபவனிவர வுற்றே - நவஞ்சேரு (ககஎ)

மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோருமவந்துவந்து
செவ்வியபெறவே செறிந்தெங்குந் - தவ்வாத (ககஅ)

விப்போனிகொண்டறிவ னெம்மதேருள்ளிருக்க
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு - மெம்மானே (கககூ)

யோர்வடிவுகொண்டறிவு வுண்மையாமெங்கனேசி
லேர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந் - தேர்வரிய (கஉ0)

பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருஞ் - சீரிணங்கு (கஉக)

கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றுமெமக்கிவனென் றோர்வாரு - முற்று (கஉஉ)

விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாவிப் - புளகமுடன் (கஉங)

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னள்ளாத்தமியேயு நண்ணியே - விள்ளாது (கஉச)
மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு - நன்றிதரு ()

மூன்றுபிறைநிகரா மொய்த்ததெனப்பூண்டாஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகினையுந் - தோன்றுங் (கஉசு)
குளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமலநோக்கினையின் வாருங் - கிளக்குமறை ()

யஞ்சமுதித்தங்கழுந்த தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந் - தஞ்சமுறு
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சந்திரபானு நலங்குவபோற் - சந்தமுறுங் (கஉஅ)

காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
ளோதறிவைகாட்டுமிரு திண்புயமு - மோதவிடம் (கஙo)
போக்கிமிளிரும் புனிதத்திருமிடறு
நோக்கினைக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு - நீக்கரிதா (கஙக)

மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு - மையநுறு (கஙஉ)
ஒவ்வாமிரண்டுந் தெருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந் - தாவிலாச் ()

செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றக்காவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந் - தொக்கவிதின் ()
மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுத்தரயஞ்ஞத் தினன்னழகுஞ் - சாலவே (கஙரு)

பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமும் - கற்றவரு (௧௩௫)
மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசேர்ந்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே - யாணிப்பொன் ()
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு - நானேதைக் (௧௩௮)
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
யுண்ணிணைவுதோன்று முறுபோதி - லெண்ணவொணா
மெய்யவொளிநிற்ப வினையேனோர்தானேனுக்கி
மையனருண்மாலளித்தா னென்றுமுதற் - றுய்ய (௧௪௦)
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றாவிட வுன்போ - னிவந்த (௧௪௧)
கடல்சூழுலகனைத்துங் காணிலெனொன்றே
யிடர்போக்குந்தாநீ யின்றுந் - திடமாகச் (௧௪௨)
செல்லவேவேண்டுநெறியேயுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே - புல்லறிவா (௧௪௩)
லேயன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்றுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா - லீயேயென் (௧௪௪)
றந்தையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சிந்தையேசெய்வார் துணைவரோ - நீதயவா (௧௪௫)
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா - ருன்பெருமை ()
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண் - மோகக் (௧௪௭)

கருத்தடங்கின்மூத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுடைக்கென் றன்னி - விரித்து (௧௪௮)

புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவீ டென்றுந் - தகுந்தொகைக்குக் (௧௪௯)

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்கு ()

நீசற்றலைசந்தா னிசமுமுலகாரு
நீசற்றுந் தோன்றுத னின்றக்கான் - மாசற்ற (௧௫௧)

மெய்ச்சிவமேயாகு மினிருமிதானுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண் - மெச்சு (௧௫௨)

முறவானுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிறிதாருளாரதனாற் பேணி - யறவாழி (௧௫௩)

யான் றுமரதே வனிடா லன்புடனேதூதுசெல்ல
நான் கருதியுன்பா னவிற்றினே - னியான்புகலு (௧௫௪)

மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு (௧௫௫)

முத்தாலிருமு முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - சுத்தஞ் (௧௫௬)

சமயமொனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல் - கமைமி (௧௫௭)

லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைகாடேல்
கருதவிடயமெனுங் கானின் - மருவு (௧௫௮)

நெறிதப்பிப்போயதனு னின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுற்ற (௧௫௯)

காமமெனும்பங்கத்திற் காலிட்டேல்கோபமெனுந்
தாமவழனமிதித்துத் தள்ளியிட்டே - ஞமவுரு (௧௧0)
மூன்பின்புடைபெயர்ச்சு முன்னிநோக்காதெதி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு - மின்பமய (௧௧௧)
மாஇயிருப்போருமரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந் தனிலை யெய்தினரு - மோகமறு (௧௧௨)
வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு (௧௧௩)
நாற்றிசையுஞ்சூழவர் காப்பணுறச்சூழ
மேற்றிசைபூசித்து விளங்குதற்போற் - போற்றுங் (௧௧௪)
குமாரதேவென்றுங் கோமானிருப்ப
† னமாவென்றவன்சபையையநாடி - யமாலன்பு (௧௧௫)
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகுருவேசெய்தானைப்
பொன்னடியேன்சென்னி பொறித்தானை - மன்னு (௧௧௬)
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ - லையமார் (௧௧௭)
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னனைத் - தொழுவார்க்கு (௧௧௮)
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருக்கருவை - மாண்டழியா (௧௧௯)
வானத்தசெல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானோர்துதிக்கவரு மாதவத்தை - தீனனே (௧௨0)
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்னாத தெய்வத்தை - யோதும் (௧௨௧)

---

† நமா என்பது நமஸ்காரம்.

பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-யழுவாது (௧௭௨)

தந்தைசச்சிதானந்த சாகரத்திலாடாடுஞ்
செந்திருவாழுங் குமரதேசிகனைச்-சிக்கெனநீ (௧௭௩)

பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதற்பிரியா பாரமுதே-மன்னேயென் (௧௭௪)

றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரங்கிரமேற்
சேர்த்துப்பின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-சீர்த்தனை (௧௭௫)

புன்பவனிகண்டங் குனத்தகைக்கண்டேற்க
மன்புடனேபெற்ற வரிசைதா-னின்பம் (௧௭௬)

பெறுவதலாலவிக்கைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவதோயாவு முதிக்கச்-செறியும் (௧௭௭)

பருதியையும்பொருத்தப் பாடொலியிற்றேவ
பிருதினருந்தவதோ மேனி-யடியென்று (௧௭௮)

மூலைகள்காரமெனு மூரிமதவெளிற்
சாலமயங்கித் தருவதோ-கோலிய (௧௭௯)

கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலனந்த
நித்திரைபண்ணுதனீயவோ-சுத்தமுறுஞ் (௧௮௦)

சாத்திரமாயையெனுஞ் சர்ப்பத்தைப்புகலோர்
காத்தான்வாய்மற்றவனோங் காணென்றே-யாத்தன் (௧௮௧)

திருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா-மொருமைபெற (௧௮௨)

பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிக்கச்
சீரின்பமாயென் செறிந்தோங்கத்-தாரம்பர (௧௮௩)

யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு ()

சற்குமாரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று (௪.௮௬)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது

முற்றிற்று.

———:0:———

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பருளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமார தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநம:

———

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மகாராஜாதுறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந் திருமுதுகுன்றி லாமுத்துப்பிள்ளையைத் தெரிக், குமாரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம்பெரியநாயகி யை, * மும்மலமுமொருங்கேயகற்றிமுக்கண்முதல்வனைச் சாந்தநாயகனை, நடமெதனைப்படியே முடிக்கிடத்தினைமு நாதனின்றிறைஞ்சிவாழ்த்துவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவுதனில்விளங்கு மொளியே மனிதனாய்ப்போலவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்தநாயகன்றன்னைமற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (உ)

---

* ஆணவம், காமியம், மாயை ஆக – ௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோ டிரண்டுகவான் றுதிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண் பிடியுலகம், உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத் தில்,வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரனை மனநினைவாம். (௩)

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடு நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தனு காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்று தெளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய நாயகியுல்குக் கனைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையுமையுளங்களிப்பப்,பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதயனமரர்கள் போற்றத், தூங்குநான்மறைக டுதித்திட வைந்து தொழில்விரிந்திடப் பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளைத் தினம்பணிந்திடவொழித்திடுவாம். ()

சிவகாமியம்மை துதி.

(வேறு.)

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யகற்றியமலமாகி, மருளில்தாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்திவாய்த்திடவேகாத்தருளிவாறேரேத்த,இருள்கெடவேமிளிருமிருங்கழல்களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண்மருவுமறைநான்கும் பாவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம். (௬)

[விநாயகர் துதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்ஞெளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (எ)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

(வேறு.)

கடிகமிழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழூநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம்

[அடியார்துதி.]

(வேறு.)

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண் டொடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (௮)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக * ழிலஞ்சிதான்

---

* இலஞ்சி - குளம்.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால். (௧0)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

(வேறு.)

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற்று
னைமாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்து வீடடைந்தவரிய
விக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோ ரிசையுமென்றி
சைப்ப விசைத்தனவீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்
சூழ்பழமலையுறையுங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧)

[வாழ்த்து]

(வேறு.)

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௧௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படி வேண்ட சூதமஹா
முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற்றங்கிய முனிவர்கள்சூதன்,வ
ரப்பணிந்தேத்திக் கதைகள்பற்பலவாவகுத்துரைத்தனைமஹா
ராஜன், திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுநீசெப்பெனச்சரு
தியிற்சொல்லுஞ், சுருக்கமில் காதை யிதுவெனத்தொகுத்துத்
தோமறக்கேண்மினென் றுரைக்கும். (௧)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டாலும் அரசன் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவின்றண்கனித்தேன் குலவிய
பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுருத்திடுதேன்
மூன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தரவி
ளையுமிகுகருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரெலா
ம் புரந்தங்கிருந்தரசாளுமோர் குரிசில். (௨)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ் மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலென்னடிமை யிறைவர்தாடொழுந்
தஞ்சமென்றடைந்தவர் தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (௩)

(வேறு.)

தருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்

செருவினிலரியேறன்னான்றேனொடுஞிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான் மூவுலகளிக்கும்வேலான். (௪)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதிறைநயளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினான்யாளிமொய்ம்பினான். (௫)

அரசர்தம்முடியுழுதவிருந்தாளினான்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினான்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினான்
தருநிதிக்கொடையினான்றருக்குநாளினே. (௬)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானைசூழ. (௭)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்தனனரசர்கோமான். ( )

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்தந்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினாற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்

மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். ()

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (கo)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேனுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (கக)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்தும்வேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (கஉ)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறுவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (கங)

[இரதமூர்தல் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடிமலிக்கயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (௧௪)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளொண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்
நடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (௧௫)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் நகரமலங்கரித்தல் கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வாறுறமணிக்கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்றைக் கமழ்தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிந்தூரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்பொரிகளிசிதறிக், கொடிகொண்மூதெயின்மேன் மாடமொண்சிகரிகோபுரப்புதுக்கியேகுலவ. (௧௬)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (௧௭)

[இதுமுதல்-௩-பாட்டாலும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குகைவேந் தர்மரபினில்
நல்லசாமுத் திரிகநூலனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (௧௮)

(வேறு.)

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைச்சுருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையவொழிவிற்போதன்பகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டிநன்றென்றுலகினிலுலாக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (௧௯)

(வேறு.)

இலங்கியவாவொண் டளிர்க்குழைந்திணிய விருதனக்கோங்கிணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் குமிழிரு குவளைகண்ணு செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய புயலைச்சுமந்திரு தாளாம் ஜோதிலாபின்வொளை நுடங்கிப், பலந்தரப்படருங் கொடியினை வேதப் பண்பினின்மன் றல்செய்வித்தே. (௨௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன் முதன்முனிவர்க ளருமறைக்கிழவர் கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம் புனலாட்டிப் பொன்சேய

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், குமிழ் - நாசிக்கும், குவளை-கண்ணுக்கும், சரோருகம் - முகத்துக்கும், புயல் - கூந்தலுக்கும் உவமை.

மணிகளார்குயின்ற,விரிந்திடமுடங்கன்மென்றவிசேற்றிமிளிர்
நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவி
யைப் பரிவெனத்தோன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தனனைச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இரு
டிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனி
வர் சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் றோன்றலும்பார்பொ
றாநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்குடைசவி
சயமுஞ்செய்தே,மாகநாடென்னப்போகமேதுய்த்து மடந்தை
யோடிருந்தன னென்றான், வாகைவேலவன்பினென்செய்தா
னென்ன மறையவர்க்குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமென் றுணர்த்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்கிளைவாகி மாறுபாடின்றி யோங்கா
லுங், தனையுணர்யோகத்தைத்தாய் கடவுடங்கனையறுங்கைபி
றைந்துசி, அனையவருரைத்த நெறிதனிணடக்கு மருத்தங்கண்ம
னதினிற்றரித்தும், வினையமதுடனே நான்முறையவாவினை
வியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (உங)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந்தங்களிற்றுருமுணர்ந்து
சாவித்,துனிசெய்மாயையைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதையடை
ந்தனுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலா ஞானத்தென்றெண்ணி
ஞானிகட்சார்ந்து,நனியவர்பாதபூசனைபுரிந்துடனாடுறும்வினை
வினர்நன்றாய். (உச)

[இதுமுதல்-௯-பட்டாலும் அஞ்ஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத்துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலாசன்றனக்கறிவோங்க*விருவகைச்சார்வையுமகற்றிக், கருவுடற்காவறனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாதுமெய்யுணர்வை,மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்குமெய்ஞ்ஞானக்,குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (௨௫)

மனைதனிலாசைபொருந்தியேநின்று § மகிதனின் ஞானியாமெனவே,துனைமிகமதிப்போன்றன்னைவந்தொருவன் றந்திஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்றன்னை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன்புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர்பெரியோர்.

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந்தவர்றைந்,தீதறவெவர்க்குந்தெளிவுறவோதிச்செப்பிய வந்நெறியதனிற்,சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் றானடைந்தானந்தம்விளைவல், ஏதமாங்கழுதைதன்னைக் குங்குமத்தினியல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே. (௨௭)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞானம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனிவைய யாமலைவாரணியத்திலடைந்தே, தேவர்கட்டேவுதன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமுத்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர்நெறியைச் சாற்றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன். (௨௮)

* இருவகைச் சார்வு=உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு. (வைராக்கியதீபம்)௨௯-வது பாட்டில் காண்க. § மகி-பூமி.

[சற்குரு மாணாக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றை நீக்கி யிச்சையின் விட்ட
தினிவினைவு, மொருவியேயுடற்காலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கர
ணங்கள் வாதனையும், குருவருளொழியே பொடுக்கிடல்வீடுங்
கூடுந்தாணுகவேயவத்தின், கருவழிந் திடுமிந் நெறியையிங் கிவை
விற் கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (௨௯)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந் திரிவு மகன்றிடத் தெளிவுதாக்
கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன்
சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தவையும்
பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்
தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (௩௦)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது
துறவுபூண்டு வீட்டையடைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர் புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமங்கிட
த்தேகி, அரசனைநோக்கி நித்தியகருமமகன்றுவாளாயிருந்திடு
தல், அரசிலக்கணமன் றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கி
யேவேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னையறியவே
வேண்டினனன்றே. (௩௧)

ஆண்டதோ ரரசுதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினி
வேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்தே
மனத்தசைவறுத்துவீட்டையடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித்

---

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

திரும்பாது போகத்தைப்பொருளெனவெண்ணி, வேண்டல
ளீங்களரசனுவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான்.

[இதுமுதல்-௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
துன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினிளமையிற் சூட்
டத், திதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற் செகமதைத் தாங்கினை
யினிமேல், நீதியிலுணியமதியினுதரவி னின்னைப்போ லொரு
வர் மற்றுளரோ, ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே ரிச்செல்வ
மன்றிவேறுளதோ. (௧௩)

அலதுநீயேயினைனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும்
யாமும், சலனமதுறுவேறித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகு
தல்கடனன்றிலதிடவெமக்கீதருளெனவமைச்ச ரியம்பிட வர
சனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்
க்குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (௧௪)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனு லெய்திடுந்துன்பினுக்கள
வின், றவ்வகையதனை யுகமின்மையுறு லறிகிலீர் நீங்களின்பெ
ன்றே, எவ்வகைநினைக்கினி யெக்காலுங்கட் டிதின்பமலதெ
னத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்றுதுங்களுக்
குலகயுகுதிக்கும். (௧௫)

[மஹாராஜன் றுறவுறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப்போம்போது
நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிசித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கி
யாம்பி, பின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதுலும்பொன்

மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும் பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேயொலித்து வாரியினோசையினழுதார். (கசு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர் வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாமெனநாடி அவரவரடைத னெறிகன்மத்தலையு மாதரவாதரவாமோ. ()

வினையுளவளவுங் கூடியேயிருக்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடுமால், வினையினல்வருமாதரவினியியற்கை மெய்யுணர்வத்தகையலவே, வினையிலையுக்கவிடத்திறைனிருக்க மெய்யுணர் வொன்றையேநாடி, வினையறுகாரணம் புரிதவேவேண்டி விரும்பினேனீர்கிளுமிங்ஙன். (கஅ)

உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றுகல் வேந்துனேநிலார்போல வேகினைனைவருங் கண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமர்கள்பின்னேநி, இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியையநீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீதுரைத்தனனன்றே. (க௯)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெணினீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயிர்கட்கெல்லா, முறவாகுஞானசனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்து

நோக்கி, துறவானவதையடைந்து பகையானவிரைந்தீங்கியொ
ருமையாக, உறவாதறனக்குத்தாமேயெனை மற்றுறவுவிடுத்து
றையுமென்றான். (௪௦)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந் தம்புதல்வனையும் வாருமைசயினுற்றப்பின்னேகி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பதற்கு வைத்தாய்நீதான், இந்தைதாறுணக்கேங்கிக மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் திரும்பிக்காட்டாய், தொக்குதாக்பெற்றவையெறிகின்றதெனவுரைக்க நோக்கினன். (௪௧)

[அரசன் பெயர் தாய்தந்தையரன்றெனல்]

அறிவைநோக்கிடிலதற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுடலதனைநோக்கி, விறையுநீருபாதானகாரண மன் * பிருமாவையயினிருண்டாகுங், குயியிதுவிக்காயின் மண்ணிலெனப்பெறு தவரிலை யக்கொள்கைநீரு, நிறையுமறிபவேனீர் நீவுமெனவிருவரையுநீத்துப்போயினன். (௪௨)

[மனைவி துணையுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்கடமக்கிலக்கணம்கூறு மதுநரிவதனையல்லா, தரிவையதாவுடையவளாயினியானேதொடர்ந்தேகியுற்றின்று, பரிவுடனேதைப் பணிக்குமாறின்றே [illegible] பணிகண்பாயத், தரியாறுமையிடுத்துவை மதனிலொரு கணமெனுஞ்சாவேனென்றாள். (௪௩)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினைவுள்ளேயுநோக்கி நீக்காட்டா, தன்னுடையநாயகனென்றென்றாலேயே கருதியுங்கவ

* இருமாயை—சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

தென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனை ருச்குநாயகனோர் மேலாமீசன், அன்னவனையேதேடிப்போகின்றேனென வரசற் கரிவைசாற்றும். (ருச)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக் [கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவேநூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வ தில்லா, வானமாதினையலவோவிடுகவெனவறையும்பதியானவு ன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக் கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையேயென வெணியானடுத்தேனென்றாள். (சரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவுறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயா னுந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினாசைவிடுத்துவனஞ் செல்லா நின்றேன், நாகமுலையாயெனுளைதடுத்தலுன் றன் விரதமலநாடு தன்னிற், போகுதியென் றவனைவிடுத் தேகிலனைப்போலகன்று போகாநின்றான். (சசு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாது லன் வீட்டிற்குப்போய்விடல் கூறப்பட்டது.

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநி ற்றல், அரிதாயதகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்க வனைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினைதனையே நொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகி யேதேம்பிவீழ்ந்து.] (சஎ)

வேந்தனேயுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தா னீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்

சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமையெக்காலங்காண்பேறு னினி யெனவே புலம்பிமாதும்,சார்ந்தனன்பின் றிருப்பியோகராதனி ன்மாதுலன்றன் சார்புதன்னில். * (சஅ)

[இதுமுதல்-கச-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்நகர்விடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசெ ன்றே, இரவுபகலகநிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசே ர்ந்து, பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவர்பகரக் கேட்டுத், திரயனமாயொருவராற் கலங்காதஞானியாய்த் திரா ளுகி. (சகூ)

(வேறு.)

நகர்தனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனுயுலாவலுற்றான். (ரு0)

பொருந்திவாழிடமொன்றுகிற்பொருந்திடப்பற்றென்றெண்
இருந்திலனேரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனுகித் [ணி
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கிநின்றான். (ருக)

தோன்றிடுமுலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநோக்கித், தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும், தோன்றி டுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே, தோ ன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ் சொரூபமேயென்றுகண்டான்.()

* இப்பாட்டு-ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமாகித், தோன்றிடுமதனாலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோன்றிடுஞ்சொரூபந் தன்னிற் றோன்றுமீதசத்தேயென்று, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறுட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெனமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந் தானறியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். ()

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௫எ)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன். ()

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளுமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (௫௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானெறிகளின்மாராஜன்றானே. (௬0)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானந்தியாகிவேந்தன். (௬௧)

சீவன்முத்தர்கள்பாணிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடுஞ்சமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாஞானவேந்தன். (௬௨)

[இதுமுதல்-௫-பாட்டாலும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செட்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினைவிடவேண்டுமென்றே
சுத்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (௬௩)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று

---

* இங்கு — பெருங்காயம்.

மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றன்வேந்தன். (கஎ)

ரதமுதற்சேனைசூழாத்தசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணமும்மேனியுருத்தெரியாதநீறும்
முதன்முடிவிரித்துநின்றன்முனிவருளொருவனாகி. (கஅ)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையுமின்றிப்பூவொக்குமண்பாறுமி
ஆரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
தரியமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே. (ககூ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் மந்திரி அரசனை
வினவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினெனக்குமேலோரரசருமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடவெந்தனுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவொன்றுமாதே. (உ௦)

பதத்திணைவேண்டின்முன்னம்பற்றினின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோருஞானப்பாதையிற்கூடிமெய்ப்
பதத்திணைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (உக)

[இதுமுதல்-சகூ-பாட்டாலும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சன்மிக்கோபமொடுமுடன்வினவிக்கேட்டா
இமையவரேவுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோவாடாது [ப

சமைவுடன்கேளீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்களன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொக்கும். (௬௯)

பதமதைநவேண்டினில்லைப்பதப்படாதிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுந்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமிதென்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயழுந்துவோருக்கெங்ஙனம்பார்வைதோன்றும். (௭௦)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதிறைந்கூடும்வீடு
கனவுன்னேனைக்காருமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்விருந்தோன்றவைறருவதாமேகேளாய். (௭௧)

(வேறு.)

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடவேராதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயுகந்துசெய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்விளிர்ப்பவர்முத்திசேரார். (௭௨)

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடும்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபசுந்தான்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். ()

அந்தமாதியுமில்லாவீட்டைடைந்திடப்பிறப்பறுக்கச்
சந்ததானபோதாந்துறைபேறுக்கென்றே
மந்திரிகாசிபோனமைத்துநாலுவாக்குஞ்செய்து
அந்தமதானபேருக்கத்தகவிளம்பவென்றும். (௭௩)

(வேறு.)

தோன்றுகின்ற பொருளியல்புந் தோற்றுவிக்கும்பொரு
ளியல்பும், தோன்றவனைப்பொழுதைக்கச் சோகமறவேகேட்டி

டுவாய், தோன்றுபொருள்க ளநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித் துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச் சுத்தநித்தமுமாம். (௭௫)

பாலனானபருவம்போம்பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டிடுதலொருதலையே.()

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (௭௭)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சத்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். ()

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம்.()

அரந்தையதனையொழுங்காக வலறயக்கேணீ யவணியெல்லாம், பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில், பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டுறிலதெண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூப்பென்றும். (௮௦)

* போகி = தேவேந்திரன்.

மஹாராஜாதுறவு.

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின் மிகத்துன்பம் வளமையிளமைமூன்றாகும், கருத்தறியாக் குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன் மடையும்பாலப்பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயாராசிரியர்தாங் கண்முனிதறணக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்குங்குமாரஞ் சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
மூண்டுபசிநோய்காமநோய் மூடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுததொழிற்றுன்பம். (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிருத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
நிருபனாகினேய்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. ()

மாகர்க்கசுரர்பகையுளதாமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுளதனங்களுளதுநகையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. ()

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாருகியிடில்
ஆவகீழா*மிருக*முதலசரமீருமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. ()

(வேறு)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே

---

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், ஆக-ரு.

தந்தமனத்திற்றேர்ந்தோர்தன்னியல்பைத்தெரிப்பர்
உந்தன்மனத்தினின்றுயூகித்தமைச்சனாராய். (௫௬)

பொய்யென்றதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சனாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வார்நீக்கமாட்டார். (௫௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (௫௮)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீக்காரவர்கட்கென்னன்கடும்
நன்பரமருளானாட்டமமைச்சசொல்லாய். (௫௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்துநோக்கமொன்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (௬௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஏதகன்றதலவேயமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
நீதமதிபோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (௬௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றாக்கில்
இருந்துவிமலமனத்தோர்நிரவெளிறுமொழிந்தே

பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். ()

முனைமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றின்றுமேகநீங்காவொன்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (௯௩)

ஒருத்தரேருருளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசநானி
இருக்குமன்றிமுன்கனிருக்குமோநான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். ()

(வேறு.)

மனையினின்றாலும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெடுதலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடயவின்பதனிலெட்டினையாயினுமாசை, பினையதிற்றமதுபிரவிர்த்தி தானும் பேசமிந்நான்குமில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ்செயுங்காற்றன்னி † யின்னிற்றலேதகுதி. (௯௫)

இதுறுமனையின்பினை யிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமே வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு காலவிடயத்தடையதாஞ் சாத்தியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருளிலானந்தமேலிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமுஞ்ஞானமாகுமென்றறைகுவர்பெரியோர். (௯௬)

இல்லறமதனி னுறைந்தோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கிடிருப்பிற், புல்லியமாரத்தினைமெனவிளங்கும் போக்கியில்லினைத்துறவென்றும், நல்லறமுடைந்தோரிடத்துறைஞானந்றங்கலிகை யிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடுமாயினிற்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே. (௯௭)

* திருக்கு=அறிவு. † இல்=மனை.

மூணமனைவர்களு முறைமறவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறிஞர்களும், பிணமதினின் றடியிறும் சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை, இணமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ, மணமதிதனையூகியமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. (௯௮)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படைகொண்டு, மூடியவிருளை முழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையேயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன்பேய்பிடித்தோன், கூடியதுணைத்திணரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினி னியல்படைவார். (௯௯)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேவிடுமாலையினிற், மனையின்பங்காண்றசோற்றிற்கண்டுவெர்த்து மாற்றியேயதை விடவருமேல், தனையுணபடியேயநுபவமதனிற் றூதுணர்ந்தானந்தமடைந்தோர், பினையுமவ்விடயம்பூண்பர்களெனவே பேசுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (௧௦௦)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செயியிற் கேட்டவக்கணமே யவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுகவீறின் ஞானவானந்தமெய்தினோர்களும்பினுமிக்கக், கடையனைவாழ்வை நினைவர்களென்றுற் கண்டனர்கையரோசொல்லாய். (௧௦௧)

பற்றிலையாயினமையினிலிருப்பேன் பழையபாழ்வினையெனிலாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பவிறையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கானனீரிற்கண் + டுண்முகமடைவார். (௧௦௨)

* நசை = ஆசை. + உண்முகம் = அந்தர்முகம்.

பவமதையினிமையென வெணிவிடயம் பற்றிநின்றழுன்றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத்தருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்கு நெறியுணர்ந்தருளிற் பரவின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெணினலவோ பற்றுவர்விடயவின்புணையாய். (௧0௩)

கொடிமுதல்வாடும்வேர் முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிற்களைந்தும், படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல் பகரதிசயமஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானாகி யகப்பற்றையறுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்றறைவார். (௧0௪)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினை நானெனத்தினைவெரிவவையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின் ஞானம் பொருந்தியச்சொரூபந்தானாகி, ஏணவானந்தத்தழுந்துவோன்விடயமெய்திடின்ஞானமேயிலையால். (௧0௫)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக் கருதியேநின், றனுமவர்னிதுகனவென்றுணர்ந்தவர் கனைசையிலதிலுவலருதன்னில், தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றுறுவுணர்ந்திச்சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையனீங்கும். (௧0௬)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்குநயனமுடையொருவன் குழிக்கண்ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறையக்காரம், இதமுளபாயசமுதிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங் குறையதின்ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (௧0௭)

இங்குலைறந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாதமொழி

தொடங்கினிற்றல், அங்ஙனமுத்தம்பரணம்வல்லனாக்கனைக் கூடாத இனவிலேகாவிக்காலேதல்றல், சக்குக்கலேகக்கதுவசம் விடப மதில்விருப்பா இனாரசெதன்றல்.

(௪0ரு)

உணர்வுடையருசனிடெலை பரிக்கிடீஜனக்கிபீலீவிழிபடலா த்தானிஸ், இசெயவிருநீயலென்பர் புசவிலை ந ... லைகள்செய்தும், ஆலே ... நூனலே ... யன்பிது ... ரிக்கு ... ரு ... ருன் ... ருனை ... ப்பெருக்கன்னிற்றல்.

(௪0௬)

* கருவயிற்றையுடையதாவுக் கனையயிர்வைடையுடையதாவுக் கருகிப்பெண்ணின், உருவத்தைக் கருப்பயப்பதைக் கெடுக்கெறுன் அருளபடிபோகுதக்களிவ், அருவையடைட் சனைறவிக்கெர ருபத்தையுடையகாக்குறிக்குசொருமம், இருவையத்தட்டம்பா ... ருட்சிறைப்பருடம்.

([illegible])

அருச்சனக்குயிறமருருமத்னாமவைபாக்கேதயனைரக் க ‡ னவிக், சருக்கநியாய்புரவலனைவீற பிரமனைப்பாரிவத பதுமனைக்கருளும், வீருக்கமற்னைநாமபூமை போலனை ரு னிவிலவேரவியபூக்குறைகும், திருக்கமுடையையவிகு கனி வெண்டுறைப்பட்டெனவைப்பிராணுவி.

([illegible])

[பின்னர் அரசன் சபையிவிருக்க மந்திரிகண்டுதிசையிற்றல்.]

(வேறு.)

என்றங்கனேகாசமாய்யிரிந்தேவியாசபோவியுளைசெய்து
நின்றுவாக்குத்தலேயடைக்கிகிபட்டகற்றிமனைக்கலேயும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாவொன்றுச்சமாநத்தலேயடைக்கான்
நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிக்கோவமைக்தென்றுதிசயித்தான்.

[மந்திரியென்று நகரத்தாருக்கு அரசன் றன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுமக்கின்னமெய்தவில்லேகாபிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுத்தபேமென்னவமைச்சன்புகுந்து

* இப்பாட்டு-எழுத்துக்காட்டுவமையணி. ‡ னல்-அருச்சனற்கு-பகவற்கீதை, இராமருக்கு - ஞானவாசிட்டம்.

வந்தவழியேதான் றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே
பந்தமுடையோருடனிருந்து பகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லா [ம்.

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும், கேட்டோர்கள் அரசனைக் கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள் தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன் விவேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்து கிட்டாதென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந்து பணிந்திடவும்
வாட்டமுடனே தாய்தந்தைமனையாள் பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைதமலாதிருப்பதவரறிந்து [பித்
பந்தமுடையநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்கோன்றுமெனத்திரும்
தந்தமிடத்திற்சென்றார் கடவுளுநெறிநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திபூரணனான். (கக௫)

(வேறு.)

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தையொன்றுமின்றித்திரமேதுறவராகி
அந்தமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தையருளிதென்றவெழிற்குருபரையேவாழி. (ககசு)

(வேறு.)

அரியதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னரேய்
உருகெழுமுடிகவித்தவசமானவது
பெருவிலைபணியினைப்*பிண்டிக்கீந்தலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - கஉசு.

மஹாராஜாதுறவு-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிண்டி—பிண்ணாக்கு.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது.

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

ஆனனமானையயோனாத் துதிக்கையாலெடுத்துமேனாம்
ஞானமானவத்தருளினவிருள்பகைக்கும்
தானதாயவிருத்தமெய்ப்பிறங்கியேபிரானசெக்கும்
பானாத்தவியோபாதம்பணிந்துபோற்றிடுஞ்சேய்களாம்.

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

அருமறைநூற்சிரசில்விளக்குமதா பரமுறியாயமலன்மற்ற
மலை, இருவர்க்குங்கெட்டியோபக்த விறைகர்க்கியமாயிலிக்கருப
மதாய், ஒருகிரியாடிவாய்க்கொழுமுடியனந்த முடையதாயுலகெ
க்குகிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர் படைத்த தே
வைகாவொமுயிறைஞ்சுவோம். (உ)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமும மலர்க்குழலுங்குறுநகையும்,
கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதனமுநுண்ணிடை
யும், அரகரவென்போர்க் களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென்

றென்னெதிர்தோன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்
திளிலிருத்திவாழ்த்திவோம். (௩)

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கிலேயபெரியநாய
கியே, சங்கைகளிலதாய்த்தடைகண்மற்றிலதாய்த்தத்துவமெச்
சுருத்தமதை, அங்கையிலெல்லியெனவிளக்குவதா யமலையே
யுளக்கிதயமதாம், தூங்கதன்னெறியொன்றுளத்திலும்விளக்கித்
தொண்டனென்னாக்கிறுமுறைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெலச்சமயங்களுமுறைத்திடத்தொருவிரோதங்களு
மின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாகியிலங்கிடுமுபநிடதநெறி
யை, அலகிலெம்மண்ணவருளிய வகையுள்ளசுத்திலும்விளக்கி
வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பேனென்றனன் மிருத்தக்குன்றி
ல்வாழ்பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிக்குப் பிரார்த்தமுபமொழி
க்கேதார்க்குத், திரிவதாமாயாவடிவைத்தகைக்கு திருவருளேவடி
வாக, அரியவாஞ்சாமத்தியுரைப்படியேயமைத்திட்சுத்தசா
தகத்தைத், தெரியிலாவெளியேன்வாக்கினிலின்று திருவுளம்
பற்றியதுவே. (௬)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனருளாயுங்கிரியையதென்றாகியக்கிலுபாசனையென் றும், பாசமதகன்றகத்தடுஞென்றும் பகர்க்கிலுமுன்றுஞானமடை தாம், கேசகற்கிரியையாசையம்மைநீக்குங் கூறுபாசனைசத்தம், ஆசிவ்விவாத்துவிதநிலைமூன்றாமடக்கிடுந்தத்துவமசியே. ()

கிரியையெனுநிலையிலெங்கிட டியம்புஞ்சரித்திரம்மை மூநான்கும், அரியகல்லுபாசனை நெறியதனையறைந்திடுமறை யொருநான்கும், உரியவுச்சத்தநெறிதனையுரைக்கு மூபாங்ட சருதியென்றுநான்கும், கிரியைதாமைபதச்சற்பதமூபாசனையக் கெடிலகத்தம்மிருதம். (௨)

இருக்குமுன்னான்கின் முடிவிலெண்ணான்காயிலங்கிடுமுபநி டமவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென்றும்மையாங்கிடுமுத் தரமென்றும், சருக்கமதின்றியத்தியாலிகஞ் சொற்றிடும்பூ ருவபாகம், இருக்குணின்றியங்கலிங்கயிக்கஞ்செப்பிடு முத்தர பாகம். (௩)

முத்தியாமிடத்துமும்மூதலென்றே மொழியுமாகமமுமங் கொன்றும், அத்தியான்மிகமறையுபநிடமுமவையிலவுக்கமே யன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம் பகர்ந்திடுமுபநிட மொன்றும், அத்திறலிவையிலடக்கமதென்ப ரதைவிளக்கிடுந் தொந்தத்தசியே. (௪)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினி ன்றுதிக்கும், ஐயமைதிகழும்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனி னின்றுதிக்கும், உய்யுமச்சிவாத்துவித நெறியதுவுமுபநிடமும் மூளைத்துதிக்கும், ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக் கருத்தமைறந்திடுந் தத்துவமசியே. (௫)

ஆகமவிருபத்தெட்டினின் முடிவா மாகமம்வாதுளமாதனில், ஏகமெனு நியம்புமறைபறைசாற்றிக யியம்பிநோண்மறையவையில், பாகமதாமந்தசாமத்தின் முன்னெறியும் பகர்சிவாத்துவிதவக்கெறியும், யூகமதிலங்கவியம்பிமெதத்துனைசாமத்தினின்முடிவே. (௬)

பக்குமதகன்றசத்தமாயிருக்கல் பரமமாயுத்தியென்றும், அக்கலமிட்டானம்மறுகாதென யாருமன்முத்தியென்றும், சுத்தவிவ்விவத்துக்கமாயிருத்த லென்று முத்தியென்றும், தக்கிரமறைபுபகிடையிம் முன்றந்த சாற்றுத்தாம்பரியங்கேட்பாய். (௭)

பக்குமதுமான்மாவை பேயீசன்கண் பக்குநின்றுக்முத்தியென்றும், அத்தகத்தான்மாவைபேசன்மி பல்லதிட்டனையென்றும், சுத்தவியாமானவையேசன்மி நடிவைத்தசதயென்றும், தக்கிரமாதி முன்றுமான்டதும் சாற்றிடுமிவைதொக்கத்துமியே. (௮)

முன்பதமிருட்டிப்பதிபகமாக முன்னுராமறையாய் நிறுவும், பின்பதமிருட்டிக்கவித்தையாக்கும் பிரமமேயுளதென்றுவும், சின்பதமானவியபதமிருட்டிச் சிவசத்தியிலயாய் நிறுவும், மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னமாசறவென்றுணர்வாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பகவே முடிவுறுகிக்கைத்தமதாய்ப், பின்பதமானதற்பதமாகுனிம் பிறக்குந்தாதான்மியமடைக்கே, சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சேர்த்ததற்கங்கமாய்நின்றுல், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவையதனிற்கொப்புறையே. (௧௦)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்டது
துவிட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந் தழும்மொருவனுமற் றிடை
விடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற் றிடைவிட்
டிடைவிடாதிருத்தலுங் கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப்போந்திடுமரு
த்தர் தோன்றிடாமறைநெறியோர்க்கே. (௧௧)

சிவனதுபாதியீசனதுபாதி தீர்ந்துசிந்திரண்டதுமொன்
றே, ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடுபாதி
யோரிரண்டும், மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்
சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்
குமேலிலக்கணையின்றாம். (௧௨)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்
கணையும், இட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்ட
லக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலே
விடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல் வி
ட்டுவிடாதலக்கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென்றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்க
தாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவைதன்னி லொன்றொன்
றாமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்தறொ
ல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றொன்றே ய
சியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்றா லிச்சைசுத்தியதாந் தொல்லதிட்டான
மாய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ்சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்க
மாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியைசுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்
றுமற்றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின்மீட்டுந் தேக
மொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல் வினைமறைந்த தொல்லிருள கன்றுபோலொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதம்விளங்கிற்*சஞ்சிதமாயைபோலொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும் பிராரத்தம்போலொளிக்கும்,செம்பரவருளேவடிவதாயான்மா சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டுசெனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருசனனத்தில் வீட்டையடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடைந்திடும்வீடசிபதநெறியுளோரிவரும்,அடுத்தவிவ்வுடலோடடைந்திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். ()

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்றுரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ்§சத்தியவாதிக் கொடுக்குமிவ்வுடறன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால†மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ்வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கே வீழ்ந்தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவையெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழும், மேலொருவடிவையெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையுமேவுமிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய் வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமதனினின்று முன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தையும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதேயென்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெடுத்ததென்றுணர்வாய். (௨0)

---

*சஞ்சி=லை. § சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை

† அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம் விடுத்துத், தூலமில்லாதிதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலாவுயிர்விடுத்துந், தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிந்தத் தொல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (உக)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும்வினையுளதெனிலிங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடலுடனே வினையறுமோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றோற்றன் மாத்திரமாய்விளங்கியேவெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில் வெளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (உஉ)

சிவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந் தக்கசீவன்முத்தவறிவும், மேவரும்பரமுத்தவறிவாகில் விளங்குமோங்காரவவ்வடிவும், ஒவலிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென் றுணர்ந்திடுவாய். (உ௩)

பிறாரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியதற்குப், பிறாரத்தமுடையோரருகரோயன்றும் பிராரத்தம் புசித்திடுவோர்கட், கருதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனினூற் சிவத்துவமதனை, உருதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களென்றுரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (உ௪)

அன்னைதன்முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்த வேண்டிடினுமம்முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும் பருவம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (உ௫)

இந்நல்லொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்விசிபத த்தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை யடிவொடுமடையும் பகுத்த வையொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்ததந் தருக்கியசிபதத்தருத் தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர் தமக்குமற்றொ ருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (உசு)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின் றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்ற வையுண்டாமதனால், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொ ழியுந்தா தான்மியங்குறையே. (உஎ)

சச்சிதானந்ததற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அ ச்சிதானந்தலீலையினாலே யனேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதா னந்தமேயுடல்பொறிக டகுகரணங்களாய்க்கொண்டே, அச்சி தானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. ( )

ஏகமாயசையாத்தற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனேகமதாய், மோகமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிருந்து ஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றவக்குண்டுசிறிதுநாணடி த்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின்னுணடித்தும் பண்டுபோனின் றிடுமன்றே. (உகூ)

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்தூட்புகவர்சச் சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதனைப்போல நிமலமாமருவுரு டானே குலவுலீலையினாற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்துமுன்போலு மிருந்திடும் பண்டையப்படியே. (௩0)

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ்விருளாம், சரமர்தமருளினடித்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமம்மருளாம், சரமந்தவோவினடித்திடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ்வோவாம், சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலத் தனுமுதனுன்குமவ்வருளாம். (கூக)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமச்சிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென்றுசியுரைத்திடுமே. (கூஉ)

அருளூறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளூறுமன்றே, இருளூறுசுழுத்திவிழுங்கிடுமதனுக்கிந்தமாயையின்சிருட்டியதாம், மருளூறுகனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளூறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே. (கூகூ)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாச்சுழர்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி யாணவமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலர்தந்தவடிவாய்ப்பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (கூச)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமாமிம்மருளுதயமதாகின், உருவதாய்பஞ்சபூதமேமயமா மோவெளியுதயமதாகின், உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின்,அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய். (கூரு)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலைமன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம், (௩௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும், மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும், தெருளுறுமோவின்முத்தனாங்காலைத்தெருள்பிரணவமதாய்நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனாங்காலை யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. ()

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும், தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலைச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும், அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩அ)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும், இரியுதலில்லாச்சத்தையாச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம், கிரியையுஞானமுமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பனையதுவும், உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (௩௯)

பிரணவமதவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும், திறமுறவவ்வுமவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம், உரமுறநவ்வுமவ்வுமச்சியு மோங்கியவவ்வும்யவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும், (௪0)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமையுங்குறியுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசுரசசத்துவமா யொன்றியேநிற்குத

லியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனலனும் வெருவியவாயுவும் வானும், வருகுறியாரும்விரியிலையைத்தாய்வர்தொடங்கிடுமென்றாய் நிற்கும். (சக)

ஐக்காரக்குறியுமென்றியல்பதுவு மாகியவருளேயுருவாம், ஐக்காரக்குறியுமென்றியல்பதுவு மாகியவோமருவுருவாம், ஐக்காரக்குறியுமென்றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம், ஐக்காரக்குறியுமென்றியல்பதுவு மாகியவிவையிலானுளவாம். (சஉ)

உருவமாமுனைவேயெகாரமூபய முனைத்தினிலுருசிமாத்திரமாம், அருவமாமுனைவேயிருத்திமாத்திரமா யறிவினிலவிளங்கியெக்க, உருவமாமுனைவேவிருக்குறித்தா மூபயமிம்முத்தருக்குறித்தாம், அருவமாமுனைவேயம்முத்தருக்குறித்தாமென வறைந்திடுமெசியே. (சங)

உருவமாமுனைவாலுருவமாமூபய வுணவிறைவயயமே மயமாம், அருவமாமுனைவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே, உருவமாமுனைவார்சிவனுமூபய வுணவிறைசிவன்முத்தனுமாம், அருவமாமுனைவார்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. (சச)

அன்னியத்தைசையயருக்குதன்பனிதர்க் கடாதுமற்றதையருக்கிடுவோர், அன்னியவிருகாதிக ளனவறைய லாகுமற்றதிம்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருக்கிடுதலடாதுமற்றதையருக்கிடுவோர், அன்னியமாயாசகிதரேயர்களென் றதைத்திடலாகுமென்றனர்வாய். (சரு)

அசுத்தவிவ்வுணவே வடிவித்திடமனவுமசுத்தமாகுவனயதாகும், அசுத்தமாத்தையிலோவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வுவக்கையக்கடைதவே யிலையாம், அசுத்தவிவ்வுணவையச்சுத்தமதாக வசத்தெனிர்பா

வினைசெய்தால், அசுத்தவிக்கினையை நீக்கியக்கினையை யகத்
தினிற்பொருந் தியேயிருக்கும். (௬௬)

திரியிருகுணத்திற்குமதமோகத் திகழுமிராசதமிராகம்,
உரியசத்துவமேகுணமதாகு மலவிலிப்புறக்குணவுணவே, வரி
புமற்றவையி லெவைபுரிந்ததுவோ விளங்கிமெக்குணமல்
லால், அரியசுத்தவத்தையடைவதேயிலையவ் வகைத்தைநவந்
நூம்வகை கேட்பாய். (௬௭)

அவ்வினைதன்வயிற்றிற்புசித்தவக்குணமா யாக்கையும்பொ
றியுமம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்
சையுந்தருந் தியேயுமுனும், உன்னலும்பொறிய முடனுமின்மூ
ன்றுமொத்திமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி
லுருகுறிநிறுத்தி தனில்வயிராக்யமேயாகும். (௬௮)

உலகினில்விடயவிச்சையையுடையோ னுணவுதற்கேற்
கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறியே
வளர்ந்திடுமதுபோல், குலவிமெய்விட்டுவிச்சையேயுடையோன்
கொண்டதற்கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சி
யேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமென்றே. (௬௯)

தமகுணப்புசிப்பேயமக்க ளைதயளிக்குந்தருமிராசதகுண
ப்புசிப்பே, மனதையபரிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமை
மனதயுமகற்றி, அமலஸ்வரூபவெளி நிறுமெசரு ணவையிரா
ன்மு ஜயகவசமகற்றி, நிமலசத்துவமே † வருத்தவினையாசனிய
சத்துவப்புசிப்பருந்தும். (௭௦)

அடிநின்மூ னுளக்கு மறுகலையலையே யுருக்கிமொ
லேயிந்தெக்கீக், அடினமுமுறைப்புமிராசதபடையிற் கழிக்கிமிம்
புராதனரசன், மடியுறுதமசெர்ற்றுறையமகற்றி மாலைகாலை

† வருத்தவினை எ - து பெருகுதல்.

ப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புசிப்பேனைக் கொண்டுதினமருந்திடுமால். (௩௧)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க்கித்சையுணவுறுமக்க, இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமகன்றோர்க்கித்தசையுணவுறுதலால், இடம்பெறவூரிறுச்சியடுடைத் திருவருள்புரிப்பித்தமெதன்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருந்தில்விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௩௨)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும் பின்மறைநெசால், அந்தகல்லுபாகறுநெறியதனி லனைத்துநாமெனக் கண்டுபுசிக்குங், இந்தவுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையுமொடுத்தேயானின், தொக்கமில்சிவமேசமூகமாகித் தொக்கிருத்தருத்தன்மேனிலையாம். (௩௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றியாவை,ஒருமுதலென்றமிக்கையதென்று மூன்றுநிட்டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ் சகச நிட்டையெக்காலையுமின்றெறன், ஒருவிமற்றனைத்துஞ் சகசநிட்டையனை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமால். (௩௪)

முன்புறநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின்றன்றுநின்றிலகும், பின்புறநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்றிலகும், வன்புறக்கிட்டையிருமையுமுறிறும் வரவுபோக்குடையதாய்நிகழும்,இன்புறிக்கிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்றிடுகின்றபடியே. (௩௫)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்திலைத்தறுவாம், இவிகற்பநீங்கிருடையாயிரமங் கிருந்திடினும் பினும் விழிக்கும், செவிநிலைடையுஞ் சகசநிட்டையதே திருவருட

ன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௬)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றியேயருளால், சகமதும்போசமதுவுந் தம்முடலுந் தருகரணமுமவையெனவையாய், அசமதிலுதித்ததுயரையாம லகன்றதுபின்னுதியாமல், அசமுரைசாயலருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன்மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியேநின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிரா யருளிற்றுதான்மியமடையும், அருளாந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௮)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சியொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்தபின் வரும்திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங் கருள்வடிவாகியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்குமஃதைதானென்றேமன்னுஞ்சீவனுக்குமாதாரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொருவி, அருள்வடிவமுதமுறிடவருந்தியஃதுபிச்சீவனுங்கலந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனுமா யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௦)

சாக்கிரமதனினிற்குந்தத்துவத்திற்சாற்றுங்கேவலத்தினிற்சிறிது, நீக்கமற்றதற்குநிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல்போலநின்மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமதனைத்

னுஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியேயிருத்தற் கிருவருளதனுலடைந்துநின் றிடுகின்றபடியே. (௬க)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புரிப்பது மரு ளாய், அருளிலின்மறைந்திருக்குமென்பதுவு மென்றியேயிலின்ற மூன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புரிப் பதுமருளாய், மருளிலின்மறைந்திருக்குமென்பதுவுமாற்றின் றிடுகின்றபடியே. (௬௨)

சுகசமிட்டைபதலைபித்திடுங்காலை தம்முயர்சியடுதான்று மின்றிச், சுகசமதாகித்தன்றுளமதனிற் றுளின்றிடு மிடைவிடா தாறும், சுகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொள்ளைடிவதடுமென் னச்சுனரத்து, சுகவருள்வடிவாய்ச்சட்டொலாயருளாய்த்தோன் றிநின்றிடுகின்றபடியே. (௬௩)

அருளொளியிச்சையதுதனிலுடிக்கி லசைவறநின்றிருந் திதம், அருளொளிஞானமதுதனிலுடிக்கி லகிலமன்னருளதாய்த் தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுடிக்கி லவற்றினி ன்றருளமுதாறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்த் தாகின்றிடுகின்றபடியே. (௬௪)

இருளுறுமமைத்தையடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்வி டிந்திடல்போலும், அருளுறுமமைத்தை யடைந்தெங்குமருளா யமர்ந்துபின்விடிந்திடுமென்னில், இருளுறுமமைத்தையசிறுல டைந்தே யிராசதத்தாற்பின்விழிக்கும், அருளுறுமமைத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (௬௫)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளைத்தை வந்தடையாதுபின் படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்தபின்மாயை ய

டைவதேயில்லையெனுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளேயடைந்தேயி
ன்று மடைந்துமாயையைசத்துவைத்தால். (௬௬)

இருளினிலடைந்ததாலுமவ்விருளா யிருந்தாங்குநின்றதா
யிடினும், அருளினிலடைந்ததாலுமவ்வருளா யமர்ந்தாங்குநி
ன்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவமில்லாது வடிவையில்
லிருந்தமேலவென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணமேபோது மி
லக்கியங்கிருந்தவினான்றே. (௬௭)

சத்துவகுணமேவருந்தனையாகித் தங்கியேயபளத்தினுளி
ன்றால், ஒத்துறநிட்டைகூடிமேலதே வொருவியிச்சகலகேவ
லத்தைத், தொத்துறமன்றிக்குணமுபாயையினிற் றோன்றி
னதாதலாலிந்த, ஒத்துறநிட்டையுண்மையேயன்று முபாசகநி
ட்டையென்றுணர்வாய். (௬௮)

ஆகலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்குமாயையதாம்,
வாதனையொழிந்தாங்குணமிருத்தலினில் வடிவகன்றிடற்பெனு
ஞ்சுத்த, சாயுஜ்சமுற்றிருந்தலன்றியேயிட்டைடைந்தானடைந்திடுதலே
யின்றும், ஏதமிலருளினுண்மைநிட்டையினை யெய்தினோர் சி
வன்முத்தர்களே. (௬௯)

சிவனிம்மாயை தனின்முந்தனருளிற் சிவன்முத்தனென
வோவின், மேவலிற்சிவன்றனைக்கண்டருளு மெய்ம்முத்தன்ற
னக்குமாயையுமில், சிவன்முத்தனுக்கேரியின்காரியும் றீசம்
ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுகாசங்காண்கரிதிக்கை
யறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (௭௦)

அந்தரவடிவசிவன்முத்தர்களில் வடிவிலைப்புசித்தேயன்
றும், இந்தவிவ்வுலகிலிதுபுசித்திடுகென்றிக்கொறியோர்களின்
றிறைஞ்சிச், தந்திடிலுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்ததுமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்குநோக்கினருண்மயமாகி யிருந்திடும்பரந்தமாந் திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்ற துகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத் தியாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே நிற்குதல்குறியே. (எ௨)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெக்கி லகப்படாதென்று நின்றிலகும்; மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெக்கில் வந்தகப் பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே யகப்படு ம்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகு மோவடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (எ௩)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள் ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டாணமில ங்கிடிலிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வர்தூநித்தவிச்சீவன் முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், § சழுதிரதம்போற்காட்சிமாத்தி ரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றும். (எ௪)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியே விழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்து தவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க் காணு றுமகற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன்முத்தருக்குக்காண ன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (எ௫)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கி ரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரணவ வடிவம், சிற்பரசீவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவம

---

* ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றென்றிலறிதல். (உ-ம்.)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. § கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

னுந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போனிலத்தடியி
ன்றியேநிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்தும்விளங்கிடுங்கானலிற்
சலமும், இந்திரதனுவுங்கனவிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்
னிருந்த,மூந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து மூடிர்தபின்றிகிரி
யிற்சுற்றும்,கந்துறுநகரும்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்தி
ரமதாய்நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினோக்க வருங்கனலிற்சு
டவனியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகி
டாதென்றுநின்றிலகும்,புண்ணியசீவன்முத்தர்தம்வடிவம்பொ
ற்புறவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற் பாதலத்தி
னினுள்ளோர் வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினைவையொப்பவராய் மூன்றுகால்முமு
ணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகு
ம்மறிந்தவராய்,மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய் மூன்றுசி
ற்பதமுமுற்றவராய், மூன்றுமூன்மலமு மொருங்கறுப்பவராய்
மூன்றுதாபமுமகன்றவராய். (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருமமிம்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கபா
க்கிச், தகவிறுத்திடுதல்லைகயதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழு
ம், சுகசிவவுதயமாக்குதுரீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருக்கும்,
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவ
ராய். (அ0)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி
மரணமதறுமிம்மனிதனைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றி
ப்,புரணநல்லொளிக்குமாலயக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்குநற்

குருவைச், சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம். (௮௧)

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின் மயக்கை, ஏகின்றகற்பித்தீக்ஷைகயிலாசா ரிவைக்கிட்டான மந்திரமே, ஆகின்றனைமத்துவலைகுருவை ருளா லறிந்திற்பாலனைதிடமாய், ஏகமதாடனேமுன்னினைவகற்றி யுணர்த்திரிற்சக சமேபிறந்து. (௮௨)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனாலே, இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும், இக்குலமயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுரானமுண்டதனால், இக்குலமயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (௮௩)

அன்னியசத்தங்களுதலகற்றி யன்னியாசனையுமகற்றி, அன்னியரூபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன்னிய சத்தங் கேட்குதலகற்றியன்னியநினைவுமகற்றி, அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைதவிடமகற்றி. (௮௪)

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலகற்றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்றி, அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி, அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. ()

சமயாதக்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கதப்பிராணவமுதம், அமையவின்றாறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிமெளவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரசிவேத்தியம்புரியும், அமைதியைவிட்டான்மேற்கொளாதென்ப தறிந்தநைதியமமாய்க்கொள்ளும். (௮௬)

புரிசடையோனுக்கர்ப்பித்துக்கொளினும்பொருந்தியபொருளேதேவேண்டும், தூரிவின்றியொன்றாய்ப் பாவித்துக்கொளினுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தைவேண்டிடிற்பொருளு மறமதாயீட்டவேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத் தொழுங்கினிற்புரிந்தா லுளத்தழுக்கின்றியே வதியும். (௮௭)

ஞானிசங்கமத்துக்கிங்கெரியதனை னவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ்சமயத், தீனமிலாசாரமும்விசாரித்த லியற்கையேயவன்றனைபோலும், ஊனமிலங்கத்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங், கானாற்*பயிக்கயவர்மனைதோறுமங்கையேற்றருந்திடலாமால். (௮௮)

சடுத்தலமதிலுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்தியபின், கொடுத்தவன்றனுங்கொடுத்திடுபொருளுங் கொள்ளுவோன்றனுமொன்றாக, அடுத்தவிப்பமாயாவடிவனைத நோக்கியகற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும் புரிந்திடலனைத்தும் † விமல ¶ வோமயமதாய்விடுமே. (௮௯)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபானையி லிரும்பிராரத்தம் போயொளித்துத், தன்னதனின்றிங்கிடைவிடாதாறுந் தக்கதோர்பிரணவமுறதம், அன்னதையருந்திமன்வடிவதுவுமங்கனவோமயமாகி, இந்நிலைமதனிற் § தோற்றன்மாத்திரமாயியங்குதல்வேண்டுத்தியதே. (௯௦)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமாரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்தல்கண்டு மதினைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சிவத்துவப்பருவத்தி னருந்

---

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. † விமலம் எ-து மலநீக்கம்.
¶ ஓம்=பிரணவம். § தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்சுரீங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசமுதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படராம்.

திடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சீவருந் துதல்கண்டு மதின
னைசகசமாயின்றும். (௯௧)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தே
னும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றிடை
விடாதூறும், கனபிரணவவமுதந்தையேயருந்திக் களிப்பவர்
மீட்டுமிச்சகத்தின், பிணமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடுமோ
பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே. (௯௨)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி,
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை
நோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சரு
திநின்றுரைக்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே யனு
க்கிரகம்புரிந்திடுமால். (௯௩)

இந்நிலைசின்னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந்
தும், தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி,
அந்நிலைபரமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலெ
ன், றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுண
ர்வாய். (௯௪)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளங்
கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருந்து நினக்கு
ம்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுஞ்சரணமுஞ்
செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண்டேனி
தற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (௯௫)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆ பாயிரம் உட்பட - ௧௦௧.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது.

விஞ்ஞானசாரம்

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் ‥ குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்றுமில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார் - துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்துமதற்காதார மாகினாளை விமலருளத்தகலாளையெனையொர்பொருளாயாண்ட விஞ்ஞைசயாளை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவா மூன்றுபோதும். (௧)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேயபரையேயுயிர்க்குயிரே, நானாய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேயவிருத்தவம்பிகையே, ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி, நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய். (௨)

அருளாமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று, மருளாமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசப்விளங்கச், சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ், வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (௩)

பாயிரம் - முற்றும்.

நூல்.

மூன்றாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுளனென்றேற, அன்னான்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப், பின்னாசான்முன்னுரைமூன்றும் பேணியொழுங்கிற் சாதனங்கள், மன்னாவினையுமுடையோனே வருத்தமின்றாற் குரியவனாம். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன், மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக், கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல், அத்யான்மிகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும், சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே, ஒத்துவினைகடன்றாபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும், பத்திபுரியின்மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (ங)

விடயமதின்மோகிளையைப்போல விமலத்தானேமூவுருவாய், அடையுமெனவேகண்டவுடனடிகள்பரவியன்பாகத், தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடுஞ்சார்ந்திடுமென்பம், உடையுமலதுமற்றொன்றுமுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (ச)

தந்தைதனதுதந்தையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிறக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய், வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனதுமாயையினை, இந்தவகையையுணர்ச்சியி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ரு)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு, மூன்றுங்கெடுத்துமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்

தி, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீங்கேபணிபுரிக. ()

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைகளியற்றிவினைகள்சமமாகில், அந்தத்தட்டங்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல், புத்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதருஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும், சத்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்தி நிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள், சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும், எத்திறத்துமேதொன்று லெய்தாதெய்திற்றுயினும்பின், சுத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்ய வஸ்துவினைத் தசவேபிறித்துத் தானறியில், கொத்தாய்மற்றைமூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவினையுறும், அத்தாலதனீயென்றுரைக்கு மப்வைராக்கியப்படியே, ஒத்தார்பிரமந்தானேய யுணருங்குருவினருளாலே. (௯)

இந்நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும், அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிதயனைத்தொடுதோன்றிப், பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும், மந்நான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (௧௦)

பண்டித்தலத்தையுமையாள் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பினிக்கின், மண்டித்தடையற்றுமுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறுப்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (௧௧)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளினைநான்கினும்வந்தெய்தியபேதல், தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சிட்டாசாரமு

றை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிச் சருடன்மீதிற்சுரப்பளவும், பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப்பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென், ஞானவகையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில், ஞானமாகுமபிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின் ஞானமாம், ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (கங)

ஆசான்மாணாக்கன்னுடைய வதிகாரங்களைவைபார்த்தே, பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமே மெய்யாய், மாசாருலகம்பொய்யாக மாணாக்கன் றனையனுபவத்தில், தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்திடமாக. (கச)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலேவிடயங்கள், தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்புலனும், தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்றும்புருடன்காலபரந் தோன்றும் *வியோமம்பரந்தோன்றும். ()

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதனின்றுதிக்குமெனநோக்கில், இலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவாலே, கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேகளையும். (கசு)

உலகமிலங்குமவகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத், திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும், குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும், சலகமாயாசம்பந்தங்கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (கஎ)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டானமொழியும்பினிரண்டங்கிசமும், ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொரூபங் ‡ காரணமாய்த்,

---

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம் ‡ காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், ஊ
ன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம்,
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்,நா
மரூபந்தனைமெய்யாய்நாடிற்சீவனவனேயாம்,நாமரூபந்தனைப்
பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (க௯)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவி
ல், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி,
நாடிவேறுபோற்பாய்ந் ஞகமதந்தாற்றன்னிழலை, ஓடிப்பாயும
துபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ0)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றாம்பிரமமதினின்றே,
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும், ஒருவினினைவை
முப்பொருளு மொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினை
வதனுக்குக் குறிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உக)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், த
னதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும், தனதுசத்
தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானைத்தனையன்றி, தனதுசத்திவேறு
கா ததனாற்றானேதானிசமும். (உஉ)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்ததனையேகண்டிருக்கச்,
சென்றுநினைவிற்பாவை செகமாய்விரியுமன்னிலையில், நின்று
நினைவைத்தானொடுக்கி னேபோமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு, மெ
ன்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றே. ( )

அடியுமுடியுநடுவுமிலாவகண்டவொளியாமொருதனையே,
அடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப், படிக

மலையிற்சுணங்களைப்போற்பார்த்தலெனவேயதிட்டான, மூடி
விறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (உச)

இந்தநெறியிலுணராதார்க்கியம்பும்பிலிகையினெறியை,
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும்வாதமின்றியொழுங்காகப், பந்த
மவையைநியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றுயகற்றி, எந்தப்
பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்,
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும், இந்தவான்மா
மற்றவையி லேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில்
வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உகூ)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம் பிணைதோன்
றும், அந்தப்பிணையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்,
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே, தொந்
தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றிவருந்தமூன்றுகுணமாகும், அ
திகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம், விதியாயிரா
சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம், ஒதியதமசகுணத்தி
ற் லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உஅ)

அவைவையப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம், இ
வைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயையின்னையுமே, கவை
செய்முப்பதாகுமிவை கண்டபடியேதாஞெழுங்கில், சிவை
யினருளாணியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானுக. (உகூ)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபந்தாகச், செ
ய்புநனவுகனவினுடன் ஜீவசுழுத்திபரநனவு, வெப்பமகன்றபர

கனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு, ஒப்புமிலதுமூன்றாம்பா
ழுண்மையானகுருவொன்றே. (௩௦)

(வேறு.)

நனவுதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனாகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவுதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்தியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவுதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரன்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவுதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. ()

(வேறு.)

பிண்டந்தானாய்நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவத்தில்,
அண்டந்தானாய்நின்றிடமற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்
டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்
டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றாம்போற் சித்தொன்றே
யாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம், ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில், போத ந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போதம் போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தி ன், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில், ப ந்தமூறுமவ்வாதனைபோம்பகரவொண்ணாப்பினைநீங்கில், அந்த மூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்க டன்னிடத் தப், போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமக ற்றி, ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றே யுணர்ந்தவை யும், ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப் பார். (௩௬)

நேரோநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க் கும், ஊரோதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம் மதமாம், ஆரோவெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாணு க்கனொத்தால், சாரோதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவ ரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்க னெவ்வக், கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழலொன்றுதபினை யீறாய், இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானேயேகண் ட, நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினை னின்றுகூறுமிலைகேளாய்.

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்,

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன். (௩௯)

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருக்கவென்சத்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளக்கவென்சித்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள் யான்மகிழ்கேன். (௪0)

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும், இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும், இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே, இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன்.

எனதுசயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானுவாய், எனதுசத்திதன்னாலே யின்னனென்னுனிதுவதுமற், றெனதுபிறநிதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி, எனதுகண்ணே யான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௪௨)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனாயங்கங்குத், தங்குமுயிர்களைவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய், அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய், அங்குத்துணியுமதிநானா யபிமானங்காரமுநானாய். (௪௩)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீறாக, ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானாய், சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய, வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (௪௪)

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வனீருறைவநானாய், வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய், அம்புநானாய்ப்புவி

நானேயனலுநானாய்வெளிநானாய்த், தம்பவாகாயமுநானாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் துணையர்நானாய்த்தமர்நானாய்த், சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புமகவையன் றம்பியுடன், விந்தைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதாபொருணானாய், புந்திமகிழ் கூர்தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (௪௬)

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனாய்த்திரோபாவம், எற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாயிவையைந்தன், சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றமுதல், தேற்றமானசத்தியினாற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (௪௭)

தங்கத்தனேகவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிகளெல்லாம், தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேறாகத்தோன்றாதின், பங்கற்றொளிரு மென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும், பங்கற்றொளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன்.

சத்தையன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டாயிருக்குமோ, சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேசுகண்டாய்விளங்குமோ, மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதின்றியிலவே, எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடுவ மியானேயென்று மியான்மகிழ்கேன். (௪௯)

நித்தமாகியெனிற்கிளிகழுங்கால*பரிச்சேதம், ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாவென்னை யான்மகிழ்கேன். (௫௦)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை, சித்தைவிடவேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதிபேதமது, மித்

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

தைதிரவயவமாகின்வேறுவேறுஞ்சுவைகளும், மித்தையானவெ ன்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௫௧)

என்னையெனதுநினைவிலொ விதுவாய்நானுவாய்க்காண்கே ன், என்னையெனதுநினைவிலநி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன், என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால், என் னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுகொண்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநானாயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க, எல்லா ம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை, எல்லா முடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச, எல்லாநானாய்ப்பண் டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௫௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை, இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார் சுகக்கடலை, இதுவேவேதமுறைப்பதுவு மீசன்முதலோரநுபவமும், இது வேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி, அந்தவூழின்றிமற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால், வந்தவே வர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா, அந்தவூழின் றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர். (௫௫)

குலத்தையுடையோர் தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநி ற்கும், நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்கு ம், பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும், வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே.

விடயமீதி*லுபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும், அடை யுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றி

---

* உபரதி—வெறுப்பு.

யிவைகொண்டோர்துறவாயுடையோர் தமைஞானம், உடையோ
ரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (ருஎ)

ஆசாரங்களவையில்லா வசட்டரிடத்தில்விஞ்ஞானம், தே
சாய்விளக்காதயாமத்துச் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர், மாசார்
பாண்டத்தனிலுறையும் வான்கங்கையசியின்னிறிவாம், வத
னிலும்போக்கியத்தாரைத் திருந்தாப்பிரகாசத்தையுறும். (ருஅ)

காண்டசொற்றின்விடயமதைக்கண்டுமுனைக்கைவிடுத்தொ
ழிந்தே, ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதசிறிசென்று, தோ
ன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர் பிறும்பேய்ந்தோ
ர், போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானியையொ
க்கும். (ருகூ)

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோராகாய், உயர்
நற்குருவினருளாலே யோகஞானசித்தியையும், சயசித்
தாந்தவாதியையும் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர், பயனில்
விடயத்தனைவிரும்பார் பற்றுயுமுமற்றறையரே. (கூ0)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வருத்தமியமநியமமுமில், ச
னனமரணவிஞ்ஞான தருவீடுருஞ்சித்தியுமில், கனகற்பரமா
னந்தமதாம் கைகூடாததான்வளா, மனனமதிலேமகிழ்வெய்
தி வசனாடுசெயுமுன்படிமயங்கும். (கூக)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரிவையொருத்திதான்புணை
ரும், அந்தவகையின்வெளியாகு மிவைவடிவிலதுபோல, பக்
தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமாதலால், தொக்கமகன்
றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாலனையால். (கூஉ)

மறுவையுடையபித்தளையு மருவில்லாதகத்தனையும், மறு
வையிலோ துணிவாகமதிக்குமதுபோலிதன்றே, செருவையுடை

யஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெருளையுடையோரே துணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையினுமே. (௬௩)

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின், கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமூன்றும்பாழ்கடந்து, தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே, அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டுமோ. ( )

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி, ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாரூடம்பிறந்தோர், தேகவடிவாயே நின்று சித்தித்தனுசித்திக்கிலுள, போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். (௬௫)

அலைவையிறந்தவிடத்துந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம், அலைவையுடையவிடத்தென்றே லறியாமையினலெவ்விடத்தும், அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முறியா, தலைவையுடையவிடத் * தரக்கைதயென்றேயறிஞரலையாரோ. (௬௬)

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும் பின்கண், இணங்கிமகிழுமதினின்ப மெய்தும்வழிகாணுதெதன் போல், பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனை விரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமே கொள்ளானின் புண்டெனப்போகம். (௬௭)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முனதாமென்றுமில்லாத, கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமேயின்பென்றே, உள்ளமகிழுமசத்தரலா முணர்ஞானியொருவனுமே, பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே. (௬௮)

ஊனதாகிநிற்போர்க்கே யுலகமென்றபேருடைத்தாம், ஊனலூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின், ஞானமாகி

---

* அரக்கை எ - து துன்பம்.

கிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆனஞானிதன
க்கிந்த வுலகின்பந்தோன்றாதே. (௬௯)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை, ஏகபோக
ஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொருபஞானிக்கும், ஏகதேசவின்
பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ்செயக்கூடா
தினமுடையோர்கூடுமென்பார். (௭௦)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவே
கன், டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்கூறுமுறையன்றே,
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்காலும், இ
ங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும்*புரணமியல்பாலும்.

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிறைகுமன், இங்
கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்மன்சாதகத்தில், தங்கே
தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலேநிற்கும், இங்கேயுறைந்த
பாண்டத்தி லிழுப்பைப்புலின்மணமுண்டோ. (௭௨)

இயமநியமமியற்றும லெழிலாரிட்டையடைவோர்க்குச்
சயாநற்சொருபானந்தமதுந் தோன்றுகிறதுமாறுது, பயந்தடா
மமடைந்தவர்போற் பாவித்துளந்திற்பிறவிக்கக், கயவர்க்குரி
த்தாம்போகத்தைக் கருதியிருக்குந்தொடர்ச்சியென்பார். (௭௧)

தனதென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தன்வரியில்மேற்றனை
தென்றுக், கனவவ்வறிவுதானுகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்
கு, மனதில்வருந்துமவையெல்லாம்வந் தவருந்தாதுடலினையே
நினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கை யதுவேவாதனையாம். ()

உடக்கையானவுடன்முதலே யுயிர்க்குவேறுகூறுக்கிக், க
டந்தசிவமேதானுகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்றுத், து

* புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

டாக்கபோகங்கலங்கியிடுக் குடாக்கேசிற்கிழ்மேறினைஇல், கடைக்குதயிருங்கடையாத கட்டிக்குயிருக்கோன்றிடுமே. (௭௫)

ஆருவுறையுங்கட்டியிடுதன் றறியப்போமோவெனிலக்த, ஆருவுறைதற்கானநிலேயையக்தோன்றமைதுபோல, ஆருமொழியையுடையோர்களேயக்தோன்றவுறைமைதற், காருப்விடயமுடையோர்களேயக்தோன்றுதுணர்க்தோர்க்கே. (௭௬)

அகத்திலுளசெபுறத்துண்டாமகத்தில்லாசெபுறத்தில்லை, சகத்திலுள்ளோர்ரோதிடுமிக்கைகையென்றமைதுபோலத், தகர்த்தில்விடயமதுபவமாய்த் தூலேபோகன்டோர்புறத்துறிதுவக்குகர்த்தபடிபோயின்றமிடுஞ் சாரதிதயத்துள்படியே. (௭௭)

போடனென்டுப்புடமெல்லாம் போட்டுத்துக்கமாகிடுமெனிலல், சேடதானகனிப்பென்றுங் கேட்டாதுமிகனியதிபனைச், சேடமாளசிவமாகித் தினமுமைதுவாய்நின்றிடுவோர்க், கேடதானமாமையமென்றுயிலேதயாகிற்போய்விடுமால். (௭௮)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையுமுளலக்கணக்கொண்டே, ஒத்திடுதன், றிலகக்குணிக்கலாமன்றெனிலவாயாதையிலலெனவே, விலகியிழுக்கிட்டான மெய்யாய்பிரமமாக்றைக், குலவுமுணர்வுசாரிதைகொண்டே குணிக்குமாமையொழிக்கோரே. (௭௯)

பிணிகளொழிலாயுமற்றைப் பேசக்கெய்வீகத்தாயும், ஜனியிலுடலிற்சகம்பிறந்து தனிக்குதோன்றமைதுபோல, ஏனியவெளியாங்கெய்வீதத்து மெய்திடலிழுக்தோர்தமதறிவில், கணடதோறும் விடயமதிற்கலங்காதறிவாய்த்தனித்திருக்கும். ()

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்புகைநுறு, அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றுதுபோல, அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில், செறியத்தோன்றுசிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியமன்றே. ()

தளையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரிறுமுடைபூணிலையயன்றிப், புளையில்லோர்கண்மற்றென்றைப் பொருந்தகினையாரொன்போலும், வளையிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொரும் இமயங்கியிடும், களையில்கருமத்தன்றாலே கைவிட்டொழித்த ஞானிகளே. (௮௨)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூனைக்குறித்தோவவரவர்க்கே, * கடலைபுலகையொழித்த காட்டம்பிறந்துவானத்தக் கடலையமிழ்த்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்றேனைக், கடலைமண்டைக்கொண்டோனைக் காணுமதுபோற்றென்றியமே.

கனிபும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னமிரம்பவே, அனிசம்புசிப்போர்விக்கடைமை யருந்தினைக்குமோவஃதின், இனியகுருவினருளாலே யிருணீங்கியானந்தம், நனியுமுடையோர்விடையறைத நனுகாநனுவினைக்கிடமே. (௮௪)

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நனுகாகுற்றமெனத்துறவோர், ஊனமினையோருரைத்திடின்மற் றென்றேகுற்றமினையுடையோர்க், கினமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம் பாப்பிரட்டும், ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (௮௫)

அபரஞானமுயர்குருவா லேயத்திரிவுமறக்கேட்டு, விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்

* கடலை எ-து பொய்.

திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (௮௬)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே, இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள், அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி, இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெப்போதும். (௮௭)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிறர்தமக்குச், சோகந்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின், மோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவ ளாப்* பதிதரொன்றே. (௮௮)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா னூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழுழன்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழுழன்றிடுவர். (௮௯)

இதுவேநான்குசாதனமுமியல்பாயுடையோரெய்துநெறி, இதுவேயென்றுமாறாத விருளின்றிமிளொத்தானறுக்கும், இதுவேஞானுணர்க்காரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம், இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாளருளுமையே. (௯0)

இந்நெறியில்விகங்கமதை யெய்தியாளுமவளருளால், பந்தமகன்றபரவெளியைப் பார்த்தேனேனைத்துத்தானுகி, அந்தமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித், தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (௯௧)

* பதிதர் என்பது குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமமெனுபவமுணர்க்கே ளின்றநுகிருட்டிமுன் றுறைப், நிமலமாமெனனுநிலையினினின்றே நிலைமெனுமாயை யிற்பாய்ந்து, நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோல வேவிரிந்து, நிமலமாமென்கணப்படியொழிக்கி நின்றிடுவேனி துவிசயமே. (௩௨)

அலைவில்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாத யனைத்துவிடவேறுமல் லாதாய், அலைவுசெய்பஞ்சஞானத்திலைசத்தியைச்சுகன்றிமெய்யொ டுகசத்தாய், அலைவின்றிக்கெதின்முக்காலுமிலசா யநுதியா யனிர்வசனமதாய், அலைவுறுமாயையாமுடையமாயாவி யாவேனோகா றுகியசோகம். (௩௩)

பரசொரூபத்துக்கபின்முன்பின்னும் பகர்பிறுபின்னுமி லைதாய், நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்ச், சிரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வச னமதாய்ப், பரபிரமரூபமெனுமிவை யன்மையடையிறுவடையவி ச்சோகம். (௩௪)

எனைமறைப்பறைச்சிறிண்டியமைந்தி லிருளிறக்கும்வொ ளிபிறக்கும், பினைகணிமாயையுசாற்றியாயும் பிரவஞ்சமருக்கிடு மிவையின், உளிமின்றுபார்க்கிற்பஞ்சமுக்கமு முமண்டைக் கேயிவையிரா, துனிமின்றுபார்க்கிளிலைகட்காணானே மெய்யரு விருத்தாசலமடைக்கே. (௩௫)

என்னையேதேன்ருவைகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞா னமாணிக்கக், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றமிர்ந்தி டாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலே காமத்...

ற்றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்க ட்காளானே னெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௧௬)

இந்தகைகுதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்களொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெ ளியில், வைத்தெனைக்கண்டுபோழ்செய்ததந்தோ மலையையோக ம்பியுமுலகில், இத்தனைகொடுமையுடையவித்தல்ந்தா னெனக் கென்றேயிருக்கீதாவறியேன். (௧௭)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவ்வடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருளரிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
யெல்லோருமுணர்ந்துவாழ்த லறமேவாழ்க. (௧௮)

ஆ பாயிரம் உட்பட ௧௦௦.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவாவுமிழ்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரத்தனிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசத் தகர்த்தைத் துமொருங்குதுங்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழுந் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேயுண்மைபோதிய யருளேநீதாவென்றெனக்குப், பூ
ண்டவடிவைவையென்றுடைய புத்தியதனின்றுணர்த்தி, யான்
டப்படியேயென்றுமிலிருக்குமாறுரைக்கவேண்டுமே, நீண்டமா
லுமயன்போற்று மிமலவிருத்தநாயகியே. (௨)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கள் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கி
ன், மேலாமதுதாமெனத்திடமாய் விளங்குமனையில்லாதவர்க்

ரு, மேலாம்பரமன்மாண்மழுவாய் விளங்கியுறைந்தும்விளங்கா து, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (௧)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாமம், கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை, பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன் மைத்திரிவால், விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (௨)

எந்தச்சந்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லஃதைதயினைவாளரினைத்திடுதல், சொல்லாலஃதையுரைத்திடுத லொழிலாலஃதைச் செய்திடுதல், மில்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தலொழில்புரிதல், நல்லாரினைத்துநாமெனவே நாடாரவையிறென்றையுமே. (௪)

நானாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும், நானுவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், நானுஞ்சித்தாகாசத்திற், றன்னைத்தானேதான்றானே, நானுங்கருவியளில் வனைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (௫)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின், அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை, இங்கங்கென்றேபக்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே, தங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானுவிசுருபம். (௬)

இன்றுளன்றுளதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று தன்றுணக்தலிலையிறும் றன்னேரத்தர்வேதன்ளிடத்தில், அன் றுளின்றுணைதுவிதுவென் றனைத்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே உ ன்றுமின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தனையேயியம்புவரால். (௭)

தங்கமொன்றேயணிதுகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வே று, தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று, தங்கம ழியாப்பணியழியிற் சாற்றுவிக்தத்தகைமைபோல், எங்குநிறை சித்தாகம்பிலிலகுமித்தவுலகமே. (௮)

தாமுண்டாகிலுலகுண்டாந் தாமுண்டாகிலுயிருண்டாம், தாமுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தாமுண்டாகிலிவிண்டாம், தா முண்டாகிற்பந்தமொழிந் தாமுண்டாகுக்குமொன்றித், தாமு ண்டோமற்றவையதனுற் றுணையையுத்துணிவேறில்லை. (௯)

மத்தவிருளிர்கயிற்றாயின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல் போல், இத்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றமுயிருடையும், ப ரத்ம்விசீனன்செயபந்தவிருக்கியக்கருமே, அத்தமதுவொரு பத்தி லாமோபிதமாய்நின்றிலகும். (௧௦)

அனைத்துவிதமாக்கீற்றைநயுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதை ப்பார்க்கின், அனைத்துவிதமாய்த்தோன்றியிசிமைத்தக்கிற்றுஞ்சிலை யொன்றே, அனைத்துமுடையாகம்பிடத்தி லிலைமைத்தத்தகைமை போல், அனைத்துவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை.

மையேயிருளிற்றிலாமோக மயக்கிற்சனவைக்களவதனி ல், பொய்யேயெனத்தோன்றுதவர்க்கே புகலவேண்டுமெனவு ணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத்தோன்றிவளி விளங்குஞ்சகு

சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத் தோன்றாதொருக்காலும். (௧௨)

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்கு ரைத்திடினும், கனவிதனவேகாணாது காணுந்தனக்கென்றறி வுதிக்கின், வினைவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயு ரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கெ ன்றறிவுதிக்கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனேக்கனவினீயாமொனவொ ருவன், வினைவிலவனுனைவதனில் விளங்குந்தனேயேயுரைப்ப னதில், நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனே நனவினீயாமொன வொருவன், வினைவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமே யென்பன். (௧௪)

நனவிற்றோன்றிடத்திருக்க நவினீத்திரையின்மோசத்தா ல், கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமத்தின், வி னவிறுமகண்டமதாய் விளங்குமெயசையாதிருக்கிடவே, கனவி ம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்று ணர்ந்தக்கால், நனவில்வியொரக்தோன்று நவிற்றுமிந்தத்தவ மைபோல், நனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதாசங்கற்பமெ னவே, நனவிற்றோன்றியிங்காலே நமதுசொரூபத்தோன்றி யிடும். (௧௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மறிக்கினத்தவிகாரத், தனத்தமுறிலுக்கலக்கமுறா னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான், [illegible] னைத்தினைவில்விகார மயங்கிக்காதிருப்பனதின், கனத்தசகத் சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனேக்கா இருப்பான். (௧௭)

சிங்காதனத்திலிருக்குஞ் சிறப்பாராசங்கனவடைந்து, மங்காப்புலைத்தன்மையமேவி வருந்துவோன்றனைவுணரின், அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின், இங்காஞ்சிவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே.()

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவினனைவேநோக்கிடனக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவிலவ்விழிக்குமதின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின், நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவிழிக்கும்.
(௧௯)

கனவையொழிந்துநனவுதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபினைக், கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின், நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்குணர்ந்தோரதினின்று, நனவைநோக்கினினைவுகொடு காடின்முனைப்போற்றோன்றியிடும்.
(௨0)

உறக்கமோகமதிற்கனவி னுலகமுயிர்கள்வியவகாரம், உறக்குமெய்போற்றோன்றியதைத் தெரிற்பொய்யாயிடுமஃதின், மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தவீடதெனப், பிறக்குமவைகடமைத்தெரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். (௨௧)

ஒருவனுள்ளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின், ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும், சொரூபநமதுண்டாகையினாற் றோன்றுநானாவிதசகம், சொரூபமிலதேலிலையதனாற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. (௨௨)

படிகத்தடத்திறங்களதிற் பத்திபாயுமத்திறமாய்ப், படிகமாகிநிங்கினதிற் பகரூபித்தத்தகைமைபோல், முடிவினமது

சொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும், முடிவில்பந்தம்வீடதாமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (௨௩)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில், பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின், பழுதில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின், பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதார்த்தவிசாரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தால், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடுமுலகம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (௨௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குமக்கிப்பந்தமெனும், மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம், போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால், யூகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும் (௨௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில், பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின், பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப்பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும், படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம், இடங்கொள்சொரூபத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே. (௨௮)

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும், பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சகநோக்கின், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (உகூ)

நாகந்துதிக்கைதனை நோக்கி னசரமுந்தோன்றியிடும் நாகசயனத்தனைநோக்கி னயனுஞ்செவியுந்தோன்றியிடும், ஏக கருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின், ஏகபாகம் பார்த்தபடி யிலகுமுலைதுஞ்சித்துமாய். (ஙo)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால், நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த, நானெனிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை, நானுநோக்கிற்றானுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (ஙக)

மாயையெனுமிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலா ததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பதனையிருமைக யாய், மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமற ந்தோர், மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனை யறிந்தோர். (ஙஉ)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும், நாம ரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமன்முகமும், நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமது சொரூபந்தோன்றியிடும். (ஙங)

அரையகுமாரன்புலையருட னுறைந்துமறந்துமொருவராஸ், அரையகுமாரனெனவறியிலஃதெப்போதுமறவாதின், தரை

யிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்தது நீயெனவுரைக்கின், பு
ரையிலதுவாமவ்வத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவாதுல். ( )

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிமூன்றிற்றவிருவ
கையும், முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலாமொழியுமிந்தத்தகை
மைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்
திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்
யாகும். (௧௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் திட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்றான்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம்,
அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போலது
தோன்றில், அகிலந்தோன்றுந்தனின்மறைந் ததுவுலகிலமைத்
தாமே. (௧௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி மயக்கவேண்டாமிந்தது
தி, முத்தியனேயம்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை,
முத்திதானுஞ்சகம்வேறின் மோகமுற்றுக்காண்பதைப்போக்கின்,
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௧௭)

இல்லாமாயையுந்தனிலே யாருமிக்கவம்மம, பொல்லாப்
பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்த்ததுமாய், நல்லா
ரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுற்றதுமாய், எல்லா
மாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௧௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
நல்லாருணருஞானநூ லவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொல்
லாமனத்தை யொடுக்கிவீட்டை பொருந்திநோக்கலாபோக்

கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்கு தற்கே. (௧௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகளின்றி, விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே, விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது, விளங்குமிந்நிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாமே. (௨௦)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை, நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம், நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடு மிடத்திலிவைவிசாரம். (௨௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும், உருவநாமநீக்கிடத்திலொன்றாமிவைகளிலவாகிச், சொரூபமொன்றே நிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளேவகையும், சொரூபமன்றிவே றில்லை தோன்றும்விகாரத்திசையில். (௨௨)

விகாரத்திற்பகுப்புளவாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில், சிவகாரமதாய்விளங்கியிருஞ் சிவமேயனைத்துமாதலினால், பல காரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடும், பலகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந் தோன்றும். (௨௩)

பக்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடின், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா, தொந்தமதனிற்றோன்றியிருஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். ()

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குந்தைசசித்தாந்தி, சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்சிக்காதை, மித்தியவாதி சகத்திற்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும், சத்தியவாதி சிவமொழிக்கு சற்றுப்பேதமில்லையுரைக்கும். (௭௫)

சகமெதென்பதிலேயெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியபின், சகமேதனைவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பமதனி, லசமதனி லேகன்றோரா தலையிற்சிர்ப்பக்தமுற, மகமதனிலேகன் டகற்றிலப்போபன்மைப்படிக்குமும். (௭௬)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்குவிளங்கிடவும், பந்தம்வீடென்றெடுவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமேமதில், இத்தைவிரிவேபக் கமதாஞ்சிக்கையொடுக்கமேவிடாம், இத்துவைகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபாதமதாலும். (௭௭)

தோன்றிநிற்குமுருவெல்லாந் தொகுப்பமைத்தருகாமம், தொன்றிநிற்குந்தன்மையைப்பதொருபம்வேடவு மேகைதன்று, தோன்றிநிற்குமுருகாமந் தொகுப்பம்வடிவேதனையுன்னி, தோன்றிநிற்குந்தப்பாந்தாமதாந் தொகுப்பமனைவேயுனையீடாம். (௭௮)

உருவகாமமனைத்திருப்ப முறிப்புந்தொகுப்புத்திலையன்றி, உருவகாமமனைதனக்கேக பொருளாயையில்லையதாகும், உருவகாமமனைநோக்க வொருவிகனைப்போநோக்கிலியிடின், உருவகாமநிற்குந்திடா தொருகமடைபோகிறவும். (௭௯)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுவிளைவேபந்தமதாம், பந்தமென்காயவீடென்காம் பாத்தைவிடவேறிலையயிலுள், தந்தந்சங்கற்பத்தனிலே தானேபோநிற்றலுமயில்லன், தம்மசங்கற்பதனிலே தாமேநிற்கிடயிலேம்மாசம். (௮௦)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கினதா ம், உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேயின்றதுவாம், உ ருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உரு வநாமந்தானேயா மொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௫௧)

கொள்ளுநெறியேதுயக்கங் கூடும்வீடேதனைவேண்டாம், உள்ளும்புறம்புமெனவிவையி லுதவுமஃதுதனைக்கதனி ன், றென்றுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிலின்றதன்னே, உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும். ()

ஒளியேயெங்கும்விளக்கிடுமவ் வொளியில்விளங்கு முல கெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறுமோவொளியை யறியாருலகெ ன்பர், ஒளியேயன்றியுலகுதனைக் கொருகாரணமுமிலையதனால், ஒளியேயனைத்துக்கிலைநூலைக ருவரியலதேவேறுமோ. (௫௩)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதம தி, மாயையாகுமற்றஃதைவருத்திமுயன்றுபேர்த்திடுக, மாயை நீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதனைவேண்டாம், மாயையொழியில ம்மதியை வழைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (௫௪)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவு ம், விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும், விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணுமஃதகற்றி, விள ங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றேயே. (௫௫)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தன துசங்கற்பந்தனிலே சகப்போயொடுங்குமதனாலே, தனதுவடி வேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலதங்கம், தனதுவடி வைவிடப்பணிக டான்வேறாகிவிளங்கிடுமோ. (௫௬)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுளித்து நிசமேமொழுமற்றதையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போலெயாங்குந்தோற்றமது
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமனைநாயுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருகைதுவிலுநிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். ( )

எல்லாநாமெப்படியாமோ மென்னவேவண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிக்கிட்டி லிருப்புத்தோற்றாவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்பு மதையேயறிந்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றுமோ விதுவெல்லாநாமாகும். ( )

வெள்ளிவிகற்பமிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தன்னின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தனைவிளங்குமக்கிளிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுமது [ம்
வெள்ளியாகிநீங்கினுமில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௧௧)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்
னில், மூன்றேயாகமாட்டாமற் றொன்றுமன்றியொன்றுமே
ஒன்றேயென்றாலிகட்குமோ தாமிரண்டேயென்றவர்க்கும் [ம்
ஒன்றேயிரண்டோவொன்றே புண்மைகற்பிதப்பிரண்டே. ( )

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும் [ம்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும் விண்ணிற்பிறவிதோன்றுதல்போ
விகற்பமிற்றோன்றுவதொழிந்து வேறில்லைவைவெளியேதுக
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானுமே. ( ) [மோ

இந்தவிடயமைவயில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்தகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவாணத்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயக்காலு மாகினனேந்துமடைந்ததுமாம். (௧௨)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின் விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (௬௩)

நிருவிகற்பசமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (௬௪)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடய மாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (௬௫)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித்தன்னுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.( )

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௬௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர் கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (௬௮)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றுன்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறுய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (சுக)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானுய்விளங்குமுடிவதனில். ()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றேயியல்பாய்த்தோன்றுந் தன்னிலையில். (எக)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனுலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (எஉ)

நினைவுநீங்கினுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினைக்கேநிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடுக. (எங)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்தனுவு நீக்கிச்சொரூபமறிந்தனுவும்
நினைவிநேக்கிற்றுனில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (எச)

தனதுநிலையிற்றனிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றனிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றனேயசத்தாய்விளங்கியிடும். ()

கானீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவகைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதலைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். ()

†அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவுமசத்தென்றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். ()

தன்னைச்சிவமெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்தொடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனையும் [ண்டா.
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலைவே

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெனமுந் தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
முமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
முமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (௭௯)
எங்கேயிருந்திணங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர்மயக்கங்கருமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்
அங்கேயாசானெனமுந்தருளி யதுநீயெனவேயுணர்த்தவுடன்
அங்கேசொரூபமாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (௮௦)

---

† அதிட்டானம் = உண்மை.

ஒருவவேண்டுமெனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிடுக.

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அஉ)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். ()

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும்விட்டுநீங்குமுடனெருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்றுவைதத்துவமான
அத்தைவிடுநல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். ()

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதாறும். (அரு)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகு மதுவாய்ப்
போம். (அசா)

தன்னைமறைத்தபந் தமதைத் தள்ளிநீக்கித் தனையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளின்றித் தானேதானாய்விளங்கிடும்
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும்.

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுமின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமூன் மூன்றுமின்றதுபோல்
நீலமதனைநோக்கியிடிற் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமனைத்துஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிற்குமொன்றாயே. ( )

எல்லாமாகுஞ்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுன்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும்*பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்பேதமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குச்சரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும்.

பகுத்துநின்றதுஞ்சொரூபம் பரிவருக்குச்சாட்சியதாய்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன்றனைப்பற்றிப்போதே.
தொகுத்துக்கேட்டிவனெனினுஞ் சொன்னவிவன்சாட்சியை

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனுக்கா னந்தச்சிவனென்றும்
இந்தச்சீவனதாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிலையிவன். (௧௪)

இதனாற்பச்சமுத்தியுமுன் டிதனாற்பச்சமுத்தியுமின்
றிதனன்முத்திபெற்றவனுன் டிதனன் முத்திபெற்றவனின்

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம், என்பனவாம்.

றிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருவினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடவே
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா னென்னையாள்விருத்தவம்பிகையும்.

கோத்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவுப்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேசுயானவமாய்க்
கூர்ந்துநோக்கிப்பார்த்து கொடுமைகளிலேகாட்கபுரிந்தேன், ஈ
ர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றதேயென்றுள்யான்கண்டேன்.

தொக்குமிவைதேருதலினருட்குருவினருளிலியாதேனுக்கத்
திக்குலோகமென்றவெல்லாந் தெரியவேண்டியுனைத்துவாய்
திக்குலோகமும்பிறந்து தேருமியானுமிறந்துவாய் [த்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கங)

அந்தோவந்தோவாளாயின் கைதுதியினையறியாது
வெந்தோர்மயங்கிலகப்பட்டு வீணிலுனைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாவொன்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே.

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேகதைகளாந்திகினைக்கில்
இந்தக்குறைநாள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தமனைத்துநிலையில்வைத்தவன்னைக்கெனையோகையாரே.

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும், மன
துமிகவுவாடினதும் வழிசாருடைமேலங்கினதும், தனதுகளிம்

தோன்றிநெருப்பிற் றருவேவைதுபோல்வெந்ததுவும், தனது
கடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்க்குமனையேயாகைம்மாறே. ()

என்னையறியா திருவரையு மேங்கியுழன் றிடப்போழ்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையாலுங் காலுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னைமயக்கந் தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையேயாகைம்மா
[றே.

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெங்கைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்வா
[ழ்க.

(வேறு.)

ஒருநாட்விருத்தகிரிக்குமாரதேவனெனுமுனிவ னிசைக்கு
னாவாய்க், காருருப்புமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தே கழறியிக்
கச், சீருருமத்துவித வுண்மையறுபவமுணர்ந்தோர் திகழ்ப்பா
மொன்றும், தேருருந்திவருளை முத்திபெறவுண்மையிது தின்
ணைந்தானே. (௧௦௧)

ஆ பாயிரம் உட்பட—௧௦௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமாநுபூதிவிளக்கம்.

அநுபூதியாநுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கநுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (௧)

பிரமாநுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)

அவளருளினாலே யநுபூதியின்விளக்க
மிவணுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேசளிக்க. (௩)

இவ்வநுபூதியையுரைக்கே னிவ்வநுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்வியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தெருதலினைத்தன்
கொடியவுரையாராது கொள்ளுவர்மேலோருத்தமம். (௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதனை தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனநுபூதி. (௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுபவனைப்போல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (௭)

முத்தியைவேண்டிடுவோர் முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையொருங்கண்டனமே. ( )

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்செனமீக்காது பிரமாநுபவமலவே. (௯)

தன்னைவிட்டவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னிலையினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௦)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௧)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தல்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (௧௨)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (௧௩)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையிலுண்டதைப்போலப் பரத்திலுமுண்டோர்சத்தி. ()

ஞானியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (௧௫)

சங்கற்பசத்தியினுஞ் சகம்போலத்தோன்றியிருந்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (௧௬)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (௧௭)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (௧௮)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (௧௯)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (௨௰)

தனதுசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமென்றுஞ் சகந்தனிகழ்ந்திடுமே. (௨௧)

தனதங்கிசமென்றுந் தான்பிரித்துத்தானேகிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨[illegible])

சமாகநோக்கிடத்திற் றனைதங்கிசமூன்றுந்
சமாகக்காரணமாய்த் தானிட்டானமதாகும். (உ௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானையிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாந் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (உ௪)

தானைப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானைப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (உ௫)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (உ௬)

தன்னினைவிறலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (உ௭)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (உ௮)

ஐந்தொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்தாசருந்தானு மாகியிருந்தனமே. (உ௯)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று *நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩0)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)

இவ்வடிவந்தானுமே யென்றுந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானே யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுநாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

---

* நியதி=கலைதல்.

நினையநீக்கிற் றிகைத்தனையே யொருருவுக்குத்
தேவனைப்போர் நீக்கிற் றிகையேயென்றினைக்குறித்தாம். ( )

உடலுமுயிர்பரமென் றுணர்த்திடுமவனைப்பொருளை
மிலகவேயாக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௧௬)

எனைத்தவிரவே றொன்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௧௭)

தன்னுடையசக்தி தானைத்தனிநின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (௧௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரிய
மங்கப்படிநிசமு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௧௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும் வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதாம். (௨௰)

ஓரிடத்திற்கூடு முளையும்படியெருவிட்
டோரிடத்திற்கூடுதலி லுலகுநினைவேயாம். (௨௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௨௨)

யானேகனென்றகற்றும் யானும்பிறிவின்றி
யானுமிற்குமே வென்னைநிசயமே. (௨௩)

ஆங்காரந்நீத்த மந்தமனமதியிறக்க
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௨௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகங்காரமே
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௨௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௨௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றோன்றிய வறிவிந்திரியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்திரியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்தாந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினைலாம். ( )

சங்கற்பம்வேறாகிற் றான்பதினைலாம்வேறுஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்குமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துமினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫௦)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாருடையவமு மியாமறியவேண்டுமெனில். (௫௨)

ஒவொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டும்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)

எல்லோருடையவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி லுனைந்தலேசமதே. (௫௬)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சகலகர்மங்களேயுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

ஒருதுடைக்கீறாசான்போ லொருருக்காசாகக்
கருநாவதேனுதென்றுங் கலங்காதிருத்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந் தன்னுருவாய்க் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றரவிடையாயுண்டோ. (௬௦)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிருத்தலக்கவில்லாமற்
புத்திரமாதானத்தைப் பொருத்தல்சமாதியதாகும். (௬௧)

பேதவாதியையறுத்துப் பேசுமறைசெகதிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயாதாகும். (௬௨)

தோற்றமொழிக்கவில்லை தோற்றமொழிக்கத்தினுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மெய்யாகத்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலைதொருவிப் போதமாயிருப்பனமே. (௬௪)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
கேரிநேர்ந்தனதோனே நிலையிற்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுக்காணென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யசமதிற்சேர்த்திமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சசமதனிற்றனின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தானீற்றேயென்கனவும். (௬௭)

தோற்றிடுதன்சத்தே தோற்றிடுத்தன்சத்தையினிற்
றேற்றிடுமிச்சகமேனத்தருஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டாசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றனிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௭௦)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதக்கவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின் விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (எக)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமெனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிக்குதுவே. (எஉ)

சத்தைக்கே தோற்றாவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்திறைக்குத்தானுண்டோ. (எங)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்திறைக்குத்தானுண்டோ. (எச)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்புமுறிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்குமுண்டோ. (எரு)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (எசு)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநாமமாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எஎ)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (எகூ)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடியாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (அ0)

நிலைபிரிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)

நிலைபிரிந்தென்று நிலையினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்தேநிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)

பந்தமுத்தியென்னைப் பகர்ந்திடுபேரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (௮௩)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவல்லோருக்
தன்னையானொன்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (௮௪)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றே
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (௮௫)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குருவன்றோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றே. (௮௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (௮௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (௮௮)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினு
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (௮௯)

ஒருகாலுமிலேகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மறியாதிருந்தனமே. (௯0)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியாநின்றனமே. (௯௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (௯௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (௯௪)

தந்தையார் தாயார் தாரமார் புத்திரரார்
பந்தமாமெல்லாம் பாரமாயிருக்குதே. (௯௫)

ஊரோதுலகே தடலே தண்பொருளோது
சார்பே தானெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (௯௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையு மகங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டிட்ட வனேவிட வேறிலையன்றே. (௯௭)

தெருள்விழியோர் துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர் திரிவிலிதை மாயாவாதமென்பர். (௯௮)

இதனின் முழுவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சிவபதிவுமென்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௯௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (௧௦௦)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமானுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். ()

மும்மலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருந்தாய்ப்பிறைகயே நீடூழிதான்வாழ்க. (௧௦௨)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயக்கிரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிகின் றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமரொடு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்தின் றம்மானே (௧௦)

குலமுஞ்செல்வமுங் குழகுங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெண்ணிக்கொண்டுழன் றம்மானே
இரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்து தெய்வீகத் தம்மானே
அனித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆணவம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே (௨௦)

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்மை யம்மானை
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானை
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானை
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானை
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானை
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானை
முந்திநெறியை மொழிந்திட னம்மானை
முதுகிரியிற்றவ முயலென்று னம்மானை
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானை
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானை (௧0)

மேவியின்றேதவ மேவினே னம்மானை
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானை
அவள்விளக்கநன்று யனுபவ மம்மானை
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானை
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானை
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானை
சம்மதமந்தனை சம்மதிக் கம்மானை
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானை
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானை
இருமுதலென்ற விழுவுகா ணம்மானை (உ0)

ஒன்றுஇன்முக்திய மொன்றுஇதன் றம்மானை
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானை
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானை
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானை
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானை
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ மம்மானை

சத்தியின்றியுண்டோ சத்திமா னம்மானை
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானை
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானை
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானை
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருக்கு மம்மானை
ஏகமதையன்றி யிலையயில்லை யம்மானை
அதலேகமென் றலாக்ஞானி வம்மானை
ஆத்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானை
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசகே னம்மானை
பிரகாசமாவதிற் பிரமமொன் றம்மானை
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானை
நிஜமாய்நீகாக்கொடிவிரண்டாய்நிகழுங்கா ணம்மானை
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானை
நீக்கிடிற்குணேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானை
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானை
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானை
ஐந்துபதார்த்தமு மாகுறு மம்மானை
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானை
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றறுபவத் தம்மானை
ஆருறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானை
இதுவெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானை
எதும்பதைப்பற் றிருக்கேன்கா ணம்மானை
என்சந்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானை
என்சித்தேதோன்றி யிமெய்ப்பின்னை யம்மானை
என்னின்பேயின்பா மெய்துங்கா ணம்மானை
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா ணம்மானை

என்னைவெனையுங்கண் டெய்தினே னம்மானே
இன்பமேமெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானே
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிடின் றம்மானே
இச்சைசெய்யோனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைபயமமைவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றோய்ந்து நிலைநிற்கே னம்மானே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்றுறைவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
ஏதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே
ஆசைவுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆகிருதலிறெதன் றறிந்தேன்கா ணம்மானே

என்றுனையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானே
இருதுனிலெனைப்பூ வேக்குவே னம்மானே
என்னையறியாம லில்லா ளம்மானே
எங்கெழுகினாலு மேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சகமரி யம்மானே
தன்னருள்செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறு முண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவனடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியிக்க வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும்,சித்தாந்தமாகையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்தியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்.—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின்கண்ணின்று ஏகதேசஞ்செய வொருதயின்ஞசத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் சுத்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும்; அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அசுத்தமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்றோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும், அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும்; அவையிற்சாத்துவிகாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந்தசத்தாதிகளைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவைகளொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்குகூறாகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப்

பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உடக்கிரமமுற்றும். [இனிதத்துவங் களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரண தூல பூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந் திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுநாலு, புருடன், காலபரம், வியோ மம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னுசத்தியொன்று ஆக ௩௰: இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்கா ரம், இதற்குமார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து; சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமை ந்து, ஆக இருபதுஞ்சிவசாக்கிரம்; இத்திற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, ஆங்கார மூன்றுஞ்சிவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சிவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதி நீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கி ராசம் இதிற் கன்மநீங்கும்; பின்னுசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆக வவத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொ ழுங்கில் ஞானாசாரியர் கைகாட்டிப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன்மங்களை அநேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு இருதிருத்தியறாய், நித்தியா நித்தியவஸ்துவிவேகம். இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமதமாதிசட்கம், முமுட்சுத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவிரபக்குவமுடையோர் மேற்சொன்னபடாதுவதைக்கு, பிரமகைவல்லியந் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத் தொகை யெப்படியெனில்:—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சிவரூபமென்றும், சிவதெரிசனையென்றும், சிவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆகப்பத்து: இதுதொகையாகிய சிரவணம்; இதற்குவகை யெப்படியெனில்:—மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இந்த அங்கிசத்தோடே கூடிவிளங்கும் எனக்காண்கை: மாயா தெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்

தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை: மாயா சுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவரூபமாவது விளக்கவிளங்கப்பட்டமாயாரூபத்தைக் காண்குதற் கோரறிவுண்டெனக்காண்கை: சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத்தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக்காண்கை: பிரம்மரூபமாவது மாயாரூபத்துக்குஞ் சிவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை: பிரம்மதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்தானேகாண்கை: தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிறபோதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விதேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தையடைகை: இது வகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில்:—சத்தாதி விடயத்தி லவாவறுத்து ஏகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும்வகை: மாயாரூபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய் விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவைஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமும் மாயையெனக்காண்கை: இனி மாயாசுத்தியாவது இந்தமாயாசம்பந்தமாகியநாமரூபத்துக்குமுன் சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை: சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமும் மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்த

தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டறிவொன்றுண்டெனக் காண்கை: ஜீவதெரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய தேகமும் நீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இதுசாக்கிர அவத்தை. ஜீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக்கொண்டறிந்து அறிஞ்ஜீவத்துவபோதமடங்கி அச்ஜீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமத்தானாயிருக்கை: பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்ஜீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இதுசொப்பனவத்தை. பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆபரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம்விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளக்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்றஜீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்ஜீவனுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு விஷயமாகியகர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை: இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாததனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்டசொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை: இதுதுரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று அனந்தாதீதமாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இதுதுரியாதீதம்.

இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்று தசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போது பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபயமிரண்டுள், தான் சர்வானர்த்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்தமயமாகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக்கு வேறொன்றுமில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியறிவெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்.
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (௧)

பொருவுறத்தருமப்பன்னிப் புகல்வினாச்சமமாதலி
அதுவிதுவென்றுஞ்சித்த மமலமாயிருந்திருக்கும்
இதுவெனவுரைக்குந்தந் நிகபாத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடப்பத்திதோன்றும். (௨)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பராக்கருத்தமைடைந்து
சத்தியாயங்களைந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க சோதியுட்சமிப்பட்டுத்
சித்தியானந்தவின்பச் சிருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (௩)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலைமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா லங்கச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கத்தன்னை விளங்குமெய்ஞ்ஞானிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜநிருத்தியிற்களிக்கும். (௪)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகாபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
மோனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (௫)

அனுபவம்பதிந் தகாலை யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின் றங் கெழிலாநிசத்தியாகி
ஐ.னுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுங்கொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (௬)

அவதானம்பதிந் தகாலை யடைந்தக்தப்பிரசாதத்தை
இவனுணதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றநிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (௭)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலை நன்மையேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தருஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (௮)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தந்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலங்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (௯)

ஒருபத்திதானேயாகு மொருதலந்தானேயாகும்
ஒருவங்கந்தானேயாகு மொருமுகந்தானேயாகும்
ஒருலிங்கந்தானேயாகு மொருமுகந்தானேயாகும்
ஒருவின்பந்தானேயாகு மொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (௧௦)

அறுதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அறுதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அறுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அறுதியக்குருவத்திக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (௧௧)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகம், சிவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கிற நான்குமே ஒரு திருமேனியெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியார், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இக முத்தார்த்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை, உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோரொருவனதுவியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்க வேணுமென்று நியமமிருப்பினும், ஒரோர் அசாத்தியவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்ஷணமேஈனமாகிய பூபதிமுதலிய அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடையதீவிரதரபக்குவனுக்குமோராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர் அதிதீவிரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணிபவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும் இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொ

ண்டவனுக்கு விழுங்குந்துறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது; அதைப்போல அதிதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமீ! நானார்? இந்நானாவாகியவுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் சென்னமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதினாலேநீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னையறிவித்தால் மற்றைநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நாணொன்று கேட்க, ஆசாரியனனுக்கிரகம்பண்ணுகிறார்: நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்நீயே யென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியாநிற்கிறதென்னில், சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது. ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி! என்னுடைய நினைவிலேநின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறோ வென்னில்?

சுவாமி ? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிற தென்னில், சுவாமி ? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோவென்னில், சுவாமி ! என்னினைவாகையினாலேவேறின்றி நானானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி ! யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி ? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே ? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப் பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிட வேறுமல்ல, ஆனால்அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப் பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம்ஆனாலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்கு வேறே சத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானே யென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி ?

மூதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன்; சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே திர்வு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்தசுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாததுபோல்,உலகமுயிர் பரமென்பது ஒருகாலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக; இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி;மற்றை நாலும் நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்;அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை: இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; அல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே:சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமுமிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி ய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவ ம்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியி னை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றி ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யி ன்
ஏதமதாகு மெதிணுவெள்ளி ல்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவ ன்
அன்புடைத்தா லவனாலாதி ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு ம்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனித ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறி வெய
அடைந்திடுதலைக் கரிதற்கரி ய
அவதியியல்பென் றறிந்தனபோ தே
எத்தனம்பண்ணா திருப்பவன் றனக்கு த்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகு ம்
இத்தகைவாதி னரியம்பிடுத் தி
அடைந்திடுதல்பய னலவோவென்னி ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுதற்கு ள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய ன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன ன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடேட் ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிர ம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
கருத்தறியாது கருதிமாறுக
அறுவட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
காமாதிகளைக் கைவிடலியமம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள்ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமாய்
ஓராதனத்தி லுறைதருதலாதனம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
பிராணாயாமம் புறவிடயத்தைப்
பெயர்த்துளேயீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்தல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமும்
உள்ளுமறவ் வொளிதானேயாய்
ஒத்துநின்றிடலே யோகியசமாதி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியதும்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
என்றைவிதமா மிவ்வையத்தினையும்
நன்றாய்த்தேறி னன்முத்தியதாம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்

அறியாமையாரு மஃதினைக்கேண்மி ன்
இடமுமழியா விடமேயிடமா ம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளா ம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா ம்
சுகமிரதிசய சுகமேசுகமா ம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா ம்
ஆகையிற்புத்தி யாகிய விதங்க ள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன் றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித் தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டிணையு ம்
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகு ம்
எதிறுலென்னி லியம்பிடுமா யா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கு ம்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தந் தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம் ம்
எட்டுணையாறு மிச்சையச்சங்க ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய க்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமநனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந் து
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு ம்
இன்றிவருந்த மெய்தல்சமமா ம்
இத்தகைவருந்த மெய்தப்பட்டு ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல ம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல ம்
அன்றியுநன்கு யறிந்தவிடத்தி ல்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினா ல்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினின்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவின்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்
அறிந்திடுமதனா லறிவானந்தம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகும்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
புருடார்த்தமாகப் புகலுங்கினிலும்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோதும்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட்டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைதல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வேதம்
முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனில்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுயரிடமதனில்
ஏகமேவா வத்துவிதீயம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்குச்
சுசாவிசாதி சுவகதபேதம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்தப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மின்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவது
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்ணா
தறிவாய்ச்சந்தா யானந்தமதாய்ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விகாரம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கும்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்ப
சத்தியேதன்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற்கு
வடிவேதன்னில் வருந்திடுநாமம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
ஒருவன்கூவு முறையதுதானே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாமம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமில்
நவிற்றிடுருப நாமமயமும்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமாய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
சத்திசத்தாய் தற்சொருபமதாம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்றி

விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை த்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன் று
இத்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற் ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையு ம்
சத்தாய்ச்சமூக தற்சொரூபத்தி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா லு
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணி ப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பாருமுயிர்செகமெ ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளு ம்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மி ன்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமா ன
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமா ம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிரா ம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமா ம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளு ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி ல்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகு ம்
சீவனேயேக தேசவிடய ம்
இத்தச்சீவ னிப்படிப்பொய்யாய் ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடை ய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடி வை
விட்டிடனிச்சை விளங்கிடுஞான க்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி ல்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னா ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு ச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரு ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற்ப
சத்தியின்வடிவினைச் சாற்றக்கேண்மின்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறாகத்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையைக்
கண்டுந்துணிவாய்க் காணுதல்கூடா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்தி
உண்ணின்றுநீங்கி னுள்ளபடியே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றுதந்த
மந்தாந்தகார மாறிடற்றோன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்றி
இருநிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரியர்
அருளதனாலே யாரணமுடிவாம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவைக்
கநிட்டானமாகிய வப்பரசொரூபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை

யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின் ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந் து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினா லே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்க ள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதி ட்
டானந்தானே யாமெனவென்று ம்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலு ம்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபித ம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானது ம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத் தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்ப ம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்று க்
கதிதனேதாறு கையிலவையி ன்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத் தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகு ம்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளி ல்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூப ம்
தன்னுடசந்நி தானமதனி ல்
சங்கற்பத்திற் றோற்றவா ய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையு ம்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்று ம்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்று ம்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலு ம்
இலையிவைவிளங்க லெய்மிடமதனி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறி வு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கு ம்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினி ல்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்தி க்
கதிதமதாரு மழகியபிர ம
சித்தியதனைச் சேருவனே ரோ.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமூநிக ளுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகைமேய விண்ணப்பமொன்றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனந்தனைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லனுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாதுரு
ஞானஞேயமிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்யானுனா யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்

உமைமாத்திரமவை யொருமுதறானே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
தடங்கிநின்றிடுமூன் றக்கரம்போலும்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலும்
கடமடமகதா காயமெனவே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையில்
உமையேபின்ன முளபடிநோக்கில்
ஏகமேயா மித்தகைபோல்
நானீசிவமென நவிற்றிடுமூன்றும்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவென்
றுரைத்திடபட்ட வுருப்பெயர்மயமா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னில்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணும்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையில்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்குப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவகையே

---

* உபக்கிரமம்=எடுக்குந்துறை.

சொல்லொணாத் சொரூபவெளியி ல்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோல ப்
பேசவொண்ணாத பின்னுசத் தி
தோன்றிடுமதனிற் சொரூபசிற்சத் தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமே ள
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கு ம்
எத்தகையென்னி னியம்பியபின் னை
திரிகுணசமூகஞ் சேர்ந்திகழு ம்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபர ம்
என்னிறந்த விராசகுணத்தி ல்
சாயைகளேயுயிர் தாமதயிரண்டா ம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவை யை
மறைத்தெழிற்கு மாயையேகமா ம்
அதுமூலமா சகமதுண்டாக க்
கணக்கறுமாயக் கன்மமுந்திகழு ம்
இத்தகையின்று விருஞ்சத்திதன்னி ல்
ஐந்துபொருளு மன்றேதிகழு ம்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகு ம்
இராசதகுணத்தி னிசைந்திடுசா யை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமா ன
தற்சொரூபத்தைத் தாமதயிருளா ல்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலு ம்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலு ம்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளி ல்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந் து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்க த்

தாயையிழந்த தகைமையின்பாமே
மாயைதனிலே வந்தருளைக்கொண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடுங்கி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டான
தற்சொருபத்தைத் தானடைவிக்கும்
இருளதாக்கி யிருந்தவிடத்தில்
உயிர்பரமிரண்டு முடனுயிர்போலப்
பின்றைத்தியிற் பெற்றிடுந்தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயாகி
அபின்றைத்தியி லடைந்திடுந்தி
அபின்னையைப்பார்த்தே யதாகியென்ன
ஆருமறையோது மதுவறியாமல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
பாவனையென்ற பகுத்துரைசெய்வர்
உயிரின்சாயுதி யொருகானேயாம்
பரத்தின்சாயுதி பரைநீயேயாம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
பின்றைத்தியிற் பிறிவைக்குறித்தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புமையன்றிப்
பார்த்துடநோக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
இப்பரம்பொருளை யெழிற்சிவதரிசனம்
என்றேமுன்னை மியம்பியதுமையே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்றாய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்றாய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனில்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கும்

சிவதரிசன அகவல்.

பின்றைசத்தியிற் பிறந்ததுமொன்று ம்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தெயொங்கு ம்
அப்பால்மவுனந் தழுவியசிவ மே
அழுவியசிவத்தி லாரோபிதமாய் ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்று ம்
அதிட்டானமான வச்சிவநேய ம்
உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளு ம்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதி ல்
உயிருமருளு மொருசிவமேயா ம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசன ம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தி ன்
படியேயுனக்கும் பார்வையிலுண்டா ய்
விளங்கிற்றங்கிலை விட்டெங்கா து
நில்லெனவருளி னிமலநாயகி யே
மலந்திலுநாயை வளப்பமதுடை ய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோ ல்
எனக்கேநகைவரு மெனதாசரித்திர ம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசன ம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறெ ன்
பணியேயுனக்கே பாங்காயென்னை க்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க ண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டரு ளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ன் மூ ன் று வ து

ஆத்மநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தானிறந் திதய ம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகு ம்
கான்றசோறதனிற் கண்டணைவிடுத் து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடுஞக ம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமத் தி
உண்மையின் மும்முத லுண்மையதாகு ம்
அஃதையுமன்றி யவனியுமோர்பொரு ள்
உணர்த்திடுமீட்டி லுருவுடைமை ம்
தோன்றுதன் மூணமே தோன்றிடுஞ்சிவம தை
இருளினிற்றெரியா திருவெணச்சுட் டி
எய்திடுமாயையே யிருவினையதனி ன்
ஆசையிற்பதிபசு வாணவமா யை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதிநோக்கி ன்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசு வை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனி ல்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவு ம்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்ம ற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகு ம்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றதனு ம்

கக

அவையினின்மூல மாணவமாகு ம்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரு ம்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண் டு
மூலங்கெடுக்க மூலனைக்கூட் டி
உற்பவமுதலா யுலாத்திடுமைந் து
தொழில்செய்திடுவன் றொன்மையிலேவி ன்
றக்ககன்கண்ணி லப்படலத்த னை
எடுத்திடுமுணமதற் கேற்றவுடதங்க ள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்த்திடுகால ம்
பொருததுபோலும் புகன்றிடுமாயை ப்
பிறப்பிறுக்கஞ்சிப் பிறப்பைபோக்கு ம்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பா ர்
ஆரெனத்தேடி யாற்றிடுகாலையி ன்
சிவமேஞான தேசிகனாகு ம்
அவனருளாலே யாகமநெறியி ன்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரிய ன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பவையு ம்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக் கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளி ல்
உச்சியினிற்கு மூபலம்போ ல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்று ம்
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடலல்பக ல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகம ம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னி ன்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போ ல

---

* அறுவைக்கு—சீலைக்கு.

இருளெனத் தோன்று மெனவையவையனைத்து ம்
நியதிசெய்தருவாய் நிற்றல்சமா தி
சமாதியை நீக்கிய சாக்கிரத்தனிலு ம்
சிவமேயாக்கு செய்கையினடித்த ல்
கண்டதுஞ்செயலைக் கைவிடவேண்டு ம்
இத்தகைநெறியை யெய்திப்பால ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க ள்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியா ம்
ஏகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வ ன்
இவ்வாகமநெறி யினியாரணநெ றி.

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

வேதநெறியகவல்.

———:o:———

சாதனைநான்குந் தன்னிடத் துறுத் து
பின்னர்விசாரம் பேதமபேத ம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரு ம்
இருமுதலென்ற வியம்புதற்றிரி வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியதாட் சி
ஆகையின்வேதத் தகவிசார ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம ம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மிக ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப் பு
இத்தகவன்றி யெழிலோர்சுரு தி
ஆசனதுறையி னமைமற்றெல்லா ம்
மற்றொருரையின் மறையினைப்பற் றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாச ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா ம்
அதனுண்முக்கிய அருமறையாகு ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய ர்
சூத்திராதி சொல்லியபோர்க்கு ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு ம்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயா ம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு ம்

அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலகம்
நம்குலம்வினையி னன்னினதாகும்
மூன்றுகடனு முனைமுடித்தோர்க்கே
ஞானவிசாரனை நாடிமேற்கொள்ளும்
நாமாரிந்த நாளுவிதமாம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
எய்தினதெந்த வேதுவினிஃதும்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
நாமலவிந்தே நமதுருவிலைம்
பழுதையயிரவிற் பாம்பென்பதுவின்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தில்
பழுதையிதுவாதாய்ப் பகர்ந்திடுமடிவே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலில்
அச்சிவமடிவே யமிலக்தங்குஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
வடிவநாமமுமின் வகையைந்தியல்பில்
உதித்திடுமுன்ன முறைத்திடுமூன்றும்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டும்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
பூதித்துணைரா னுணர்வுடைத்தாகித்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிறவி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
பாம்பெனநீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்

போலநாமாதி போக்கிச்சொரூபம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியினுண்டாம்
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடத்தீபம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
ஆசானருளி னருமறையந்த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டும்
அதிட்டானந் தோன்றி லாரோபிதம்போம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரின
றுளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்தும்
தோன்றிடும்பழமைத தோன்றினவுடனே
கட்செவியென்றல் காணுதலின்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றில்
பேய்த்தேர்போலப் பிரமித்தகமும்
கனவதுபோலக் காண்டிடமையாய்
நின்றிடலொருவி நித்திமாதனில்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியெதிரு
துணைவேறாகத் தானுணர்ந்திடவின்
உடன்முதற்றன்னி யொருவிலாமென்
றிருள்கன்றுறுதி யிதயத்துத்துக்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சகம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாரும்
உடலந்தத்தி லொன்றுமன்முத்தி
இதனின்மலமுடை யிசாருக்காரும்
மவினைகெடுங்கடைய மகற்குமுன்று
வித்மாமகத்தம் விலக்கும்பொருட்டுக்
சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீடே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

———:0:———

நன்னெஞ்சேவா னானுரைக்கக்கே ள்
பிரமாநுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதா ய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளா ய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினு ம்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு ம்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணா ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தி ல்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று ம்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயு ள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கே து
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கே து
பரத்தினிலபின்ன பாவமாயொன்றா ய்
சிற்சத்தியிற்குஞ் செகசத்தியது ம்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாம ல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமா ய்
சாத்துவிதராசத தாமதமென வே
சத்துவகுணத்திற் றுங்கியசா யை
பரமாயெங்கும் பார்த்திபமிராச த
சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டா ம்

இருண்மாயையெனு மிருளுயிர்த்தொக்கு ம்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க க்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு ம்
ஆகவைவிதமு மன்றேநிகழு ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின் னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலில் லை
சர்வவிடய தம்பரஞ்சுவான ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா ம்
என்றெனவோது மெழிலார்சுரு தி
இஃதேதுணிவென் றெய்மையுமாண் ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனென் றே
நானுமெனவே ஞானநற்குரு வை
வினவிடவித்தகை விளங்கியபிரம ம்
நீயேயென்று நிச்சயமாக த்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனென் றே
இவ்வுரைப்படியே யிருக்குமவைத்தி ல்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையா து
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே ரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடமவ னை
அறிந்தவரொருவ னவ்விடத்தே தி
அன்றோனிடத்தி லரசவிலக்கண ம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ ல
நீசிவன்போ னிற்குமுன்கண் ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளா ய்
சாக்கிரமதனிற் றூக்கிடும்பொருளி ல்

நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலை யே
நின்மலநிலையந் நிலையினிறேக்கி ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான ம்
நோக்கிடுஞாதுரு ருவமுமிம்மூன்று ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினா ல்
அபினுபாவ மாயேகமுமா ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லவைகைப்பொருளு ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு ம்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பின்னையினி ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக் கு
நான்றனையே நவிற்றிடாநிற்கு ம்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தா ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா ல்
இத்தகையன்றே யிருந்தடனிகழு ம்
இஃதறுறேமே யிருஞ்சிவமாகு ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு ம்
கண்டனிருந்தங் கலக்கமதற்று க்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாக ச்
சிவனைப்போலத் தியங்கினையினி நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்
கண்டிடும்பொருளுங் கனாயுநாமா க
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்

விளம்புமைப்பொருளும் வேறாய்விளங்கு ம்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொழிநிலைக்கு ம்
நாமேயிடமென நம்மையேயான் று
விளங்காதென்றும் விளங்குமுன்னி லை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னி லை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முச்சத் தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத் தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந் தே
அனைத்தாமெனவே யறிந்துதறி வே
இடைவிடாதிவ்வுட லிருந்திடு ம்
வரையுமிற்றிடில் வாய்க்குமவீ டே.

பிரமாணுபவ அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகருவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலியலியினா லலக்கமோர் காலு ம்
சித்தமாயில்லாத் திருமூலகிரியா ழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண் டருளு ம்
விருந்துவம்பிசைகேலினையனைத்திஃதொ ன்
றையாயில்லைய மனையோயின்றெ ல்
அன்றிமற்றொருவ ராரிலுளீங் கா
இல்லையத்தனை யாளின் றகற்ற த்
துணிவிலுவெள்ளக் சருதியின்முடிவி ன்
அருளியபடியே யருள்செயவெண்ணெ ம்
மெதனிற்சொல்லிக வெழுதிலேவதாகம த்
துயிர்பரமெக மொரிரண்டெனா வை
டுதியவலைகயி லும்பர்கள்முனிவ ர்
ஆரியர்தந்த மதயிசைக்கொண் ட
படியினிற்சென்று பாயடைந்தனர்க ள்
அவையிலொன்றை யவனெறிபென் றே
தன்றுதல்கடாக் சமரசமாக த்
திரிமையமறக் கிலையேயுணர ன்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செ ய
தென்படுமோர்னெறி மேலியேமுயலு ம்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாத ம்

அருளில்விளங்கா தனூட்டித்திரி ல்
தானிகழ்முத்தி தானுனைவர்க ட்
கருளில்விளங்கு மருளா லுனைக்கு க்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்குரோ த்
தீரவகற்றிச் சிவமதிற மே
வைத்தயரிசே வருத்துவாயென்னி ல்
உலாக்கேளியாது மூன்றாருமதனி ப்
இதுவதுவென்று மியல்புகளில்லா ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொருபத்தி ல்
பேதமபேதம் பேதாவின் றி
அதிசயமாதா மதுவுளபோ தே
சயிர்நினிலாவு கர்மித்தபோ ல
கினைவுருபமதாய் நிகழ்த்திடுமீன் னை
அங்கினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளு ம்
எத்தவையென்னி லியம்பியகினைவு ம்
கட்டியோர்குழு கட்டிக்கண்டிடி ல்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவுதினை க்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்க ல்
பரமதுவாகும் பற்றியசுத்தி ல்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்க ப்
பண்ணவஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
அதுவிது வெனலா லருள்விளையில்ல லை
கினைவினின்மும்மல நிகழ்பாமுயிலொ ன்
றைவகைப்பொருளு மறுதியோகமு ம்
சொருபமுள்ளனவுஞ் சொற்றிடப்பின் னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கு ம்

நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தை க்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தி ல்
கற்பிதமாக வைத்துங்கழு ம்
நினைவிற்சொரூப நிகழ்வேதாந்த ம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்த ம்
அதனுளிரண்டு மறுதியதாகு ம்
நிஜசொரூபத்து நிகழ்பந்தமுந் இ
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனி ன்
பந்தமுந்தி பகர்ந்திடலாகு ம்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியாது ம்
மறதியிலுயிர்போல் மயங்கியுழன் று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்து ம்
நீயுமியாது நினைவினிலுயிருட ன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தி ல்
ஒன்றாய்க்கண்டே றறுதியதா க
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாயிற்கு ம்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாயிற்கு ம்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்திய தை
இதனையொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண் டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூ டா
நினைவிற்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டா ய்
இஃதினிலைய மென்னளவாது ம்
இன்றியமிந்தே னிவ்வுலகு இ
திரிவோ துணிவோ செப்பிடவேண்டு ம்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயு ம்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடி யே

என்னனுபவமு மெய்யின்மறைமுடிவு ம்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றனிவேயா ம்
நமதருளாலே நன்குயறிந்தா ய்
இனிவாழ்வா யென்றனைவாழ்த் தி
இதுபிரமாண மெனவன்றனக்கு ம்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளி ல்
† திரிவைய மறுத்தோர்க் கு
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றே ன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

---

* திரிவு=மயக்கம்.
† திரிவு=அஞ்ஞானம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

விரிவுறுமுருவாகாமமாதகற்றின் விடயங்கள் விளங்குறுவித்தனன், மருவுறுபொறிபோம்பொறியாக்காணமாய்த் திறங்கணமாய்தவிர்த்தாற், புருடன்முன்னேழுஞ்சுத்தமோனாத்தம் போமிதார்ச்சக்திதாகந்தை, கிரியையாற்றிலங்குமென்றனன்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧)

உளப்படுமுருவகாமமாதகற்றி யுள்ளசற்சித்சுகந்தோன்றும், வளப்படுமிதனையுலகுண்ணுடை வருமிழலாகிமுன்மறைந்தால், விளக்குறுஞான வெளியதாமிதனின் விளைபுமின்பெனவெனக்கிளைசைத்தாள், இளக்குறுதவத்தோர்தரித்துறைவிருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௨)

பழுதைநேயென்றுணரிற்றன்முனைத்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதையாமதுபோல், முழுதுணரறிவாற்றன்னையேகாணின் முற்றுறுசராசரமெனவையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளொழுபவர்துடைத்தெனையளித்த, செழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௩)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரனுந்தசனுறுஞ்சிவனுஞ்சாறும், மருவுதன்னிலைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபெந்தம்வீடிலவா, மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்றாள், இரிதவப்பயனாய்வருமொருவிருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௪)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுணர்ப்பொருளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுணர்விதையியற்றோ பொருளொடிவணுணர்விடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொரூப பிக்கிலையிற்பேசரூட் பொருள்களுளிலவாக், கிறியறவுறுமென் றனன்விருந்த கிரியபர் பெரியநாயகியே. (௬)

அரவிலைபழுதையுணர்ந்தார்க்கது போ லகிலமெய்ப்பொருளிலையுணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்தவெலனைவெளிற்காண வுருவமிலியெனவுணர்ந்தும், மருவலர்றுறவிகாரமேதன் னின் மலிசனவியிவறுமென்றான், திருநுசெய்பவறோர்பரவிய விருந்த கிரியபர் பெரியநாயகியே. (௭)

நடத்திடப்பற்றுதனிற்றக்கும்பல்கடற்றிற்காலையத்தானெய யில்லதுமாய்த், திடத்தொடெய்விளக்குப்விசும்புபோலீசன் சேனிங்கிருவர்சாட்சிகளா, யிடக்குறம்பினையிற்றோன்றுறுஞ்சீவனின் கிருவர்சாட்சிகளுமென்றொன்றான், கடைப்பதன்வேதியா வெனக்குறம்விருந்த கிரியபர் பெரியநாயகியே. (௮)

ஆருயிர்தரஞ்சுமைன்பனாக்கைதாச நாக்காத்துறந்த துறைருரும் பேருயிர்சாட்சியானவன்னைபோல பின்னையாமதலைதாட்டுக் கூறுறுமையப்பனாலிரைந்தும் குறித்ததன் வினையாமெனன்றான் சீர்வினையளித்தோந்துவக்குதாய்விருந்த கிரியபர் பெரியநாயகியே.

...ருசாய கத்திடற்றோன்று புள்ளசற்சித்சுகமிதுவே, நிசமுமாசாட்சியிக்கிதனைத் தெருக்கடுஞ்சலஞானமிதனை, வேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமென்றே னிருளறவுரன்புரிந்தவித்தான், சேதமிற்றவத்தோர்சூழ்தருஞ்சிருந்த கிரியபர் பெரியநாயகியே. (௯)

வஞ்சகமுளத்தோடென்னையாளென்றே யிரங்கியேதிரிந்துழல்வேனை, மஞ்சுறழ்காத்துக்கண்ணினைக்குறித்தி மகனெனவுணர்த்தருளெப்ப, வஞ்சமென்றனைத்துரியதுவாருமையவின் றென்னவேயளித்தனள், கிஞ்சுகவாயாளுஞ்சிடவிருந்த கிரியபர் பெரியநாயகியே. (௧௦)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.
